

[REDACTED]

Okresní soud v České Lípě	
Doručeno osobně	☒ Doručeno poštou
Došlo: 24-08-2020	hod.: P-J
☐ krát	☐ příloh
kolky za	

30Si 170 2020

Okresní soud v České Lípě
Děčínská 390
470 01 Česká Lípa

[REDACTED] dne 21. 8. 2020

Věc: Žádost o zaslání anonymizovaných rozhodnutí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážení,

pro účely mé rigorózní práce Vás žádám o zaslání anonymizovaných rozhodnutí soudu I. stupně (rozsudek), případně odvolacího soudu (rozsudek/usnesení) ve věci 2 T 26/2015. Uvedené žádám zaslat elektronicky na emailovou adresu [REDACTED]

S přáním hezkého dne,

[REDACTED]

Koppanová Zuzana Bc.

Od: Koppanová Zuzana Bc.
Odesláno: čtvrtek 3. září 2020 12:49
Komu: [REDACTED]
Předmět: žádost o zaslání anonymizovaných rozhodnutí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
Přílohy: 2_T_26_2015.pdf; 2T26_2015_1025_KS.pdf

Vážen [REDACTED]

v příloze Vám zasílám anonymizované rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě, jako soudu nalézacího, sp. zn. 2 T 26/2015 a anonymizované rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, jako soudu odvolacího, sp. zn. 55 To 228/2016.

S pozdravem

JUDr. Alena Procházková
místopředsedkyně okresního soudu

ČESKÁ REPUBLIKA
**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení konaném dne 30. března 2016 samosoudcem Mgr. Milanem Venclem, **t a k t o :**

Obžalovaná

[REDACTED]

nar. [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED]

uznává se vinnou, že

1/

dne 1.3.2013 v 9.36 hodin v úmyslu poškodit [REDACTED] zaslala z blíže neurčeného místa do České Lípy, okres Česká Lípa, své přítelkyni [REDACTED] tehdy [REDACTED] jeho jménem výhrůžnou SMS zprávu z telefonního čísla [REDACTED] ve které uváděla, že [REDACTED] zaplatil pěti lidem, aby [REDACTED] zřídili a pořezali tak, že ji nepozná vlastní matka, přičemž na základě této SMS zprávy byl [REDACTED] Policií ČR, KŘP Libereckého kraje, ÚO Česká Lípa, OOP Česká Lípa téhož dne ve 22.31 hodin na základě potvrzení o vykázáni vedeného pod č.j. KRPL-21468/ČJ-2013-180111 vykázáni podle ustanovení § 44 zák. č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky ze svého trvalého bydliště [REDACTED] následně mu bylo na základě usnesení o předběžném opatření Okresního soudu v České Lípě podle § 76b o.s.ř. vydaného pod č.j. [REDACTED] zakázáno setkávání se s navrhovatelkou [REDACTED] [REDACTED] zdržet se vstupu do bytu, který navrhovatelka obývá společně s [REDACTED] a také vstupu do bezprostředního okolí ve vzdálenosti 100 m od předmětného domu a bytu po dobu jednoho měsíce od vykonatelnosti rozhodnutí, kdy Krajský

soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec rozhodl usnesením ze dne 27.5.2013 pod č.j. 35Co 367/2013-45 tak, že se usnesení Okresního soudu v České Lípě mění tak, že se návrh na vydání předběžného opatření zamítá, přičemž toto jednání obviněné [REDAKCE] způsobilo vážnou újmu na právech tím, že nemohl po dobu více než dvou měsíců bydlet ve svém bydlišti [REDAKCE] a být v každodenním kontaktu se svou [REDAKCE]

2/

v době od 22.2.2013 do 7.10.2013 opakovaně a vytrvale z blíže neurčeného místa z telefonních čísel [REDAKCE] prostřednictvím minimálně 47 SMS zpráv napadala v [REDAKCE] okres [REDAKCE] nar. [REDAKCE] různými výhrůžkami a nadávkami, kde mu vyhrožovala ublížením na zdraví, smrtí, útočila na jeho blízkou rodinu, zejména matku, sestru a bývalou manželku, konkrétně mimo jiné zprávami "tvoje bejvalka je kočka, od té doby, co se tě zbavila, vid' ty [REDAKCE]?..., už ti zvoní [REDAKCE]..., tak co ty [REDAKCE] už ti [REDAKCE] rozmlátila [REDAKCE]..., ty [REDAKCE], za vše zaplatíš a za našeho kámoše, [REDAKCE]..., ty [REDAKCE] [REDAKCE], ty jsi nechal [REDAKCE] kolegu? Ty si ale [REDAKCE]..., pápá v kriminále..., ty [REDAKCE] směsko z [REDAKCE] mámy..., ty [REDAKCE] starý, [REDAKCE] [REDAKCE] se [REDAKCE] a [REDAKCE] kalhotama..., A víš, proč ti říkám [REDAKCE]? Protože [REDAKCE] z [REDAKCE] ale dalekého okolí, protože byla [REDAKCE] takže ty ani nevíš, z [REDAKCE] ta [REDAKCE] [REDAKCE] jsi [REDAKCE]..., krasavče s [REDAKCE] gatěma. Vypadáš s tou holčičkou, jak [REDAKCE]..., s tím svým ubohým [REDAKCE] Vona ta tvoje [REDAKCE] a ty se svým hnusným [REDAKCE] [REDAKCE], [REDAKCE] palicí a [REDAKCE] nemáš na výběr, vid' ty krasavče..., jsi [REDAKCE] a já tě dostanu..., podívej se na svou sestru [REDAKCE] To jen pravej [REDAKCE] je víc než ty, [REDAKCE] stejně jako ty a [REDAKCE] celej život jen jednu [REDAKCE] protože ostatní z ní [REDAKCE]...jsi [REDAKCE] to si sežereš až do konce, ty [REDAKCE]..., ty [REDAKCE] ještě víc než ta tvoje [REDAKCE]..., pomůžem bejvalce zničit tě ty [REDAKCE].", kdy toto jednání jej omezuje v obvyklém způsobu života zejména tím, že je v zaměstnání nesoustředěný a trpí poruchami spánku a tímto jednáním vzbudila u [REDAKCE] důvodnou obavu o jeho život a zdraví a život a zdraví jemu blízkých, kdy musel vyhledat pomoc [REDAKCE], který zjistil, že trpí lehčí depresivní poruchou v souvislosti se stalkingem cizí osoby,

3/

v období od 23.1.2013 do 15.11.2013 na území města Česká Lípa, okres Česká Lípa, jako úřední osoba-strážník Městské policie v České Lípě, v úmyslu způsobit jinému škodu, vykonávala svou pravomoc způsobem odporujícím § 6 odst. 1 zák. č. 553/1991 Sb. o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů a § 84 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kdy dne 4.2.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0077901, dne 13.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087070, dne 7.4.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087220, dne 4.5.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087136 a dne 1.10.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 009578 osobě [REDAKCE] dále dne 4.2.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0093800, dne 14.2.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0077908, dne 22.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série

GE/2013, číslo bloku E 0087197, dne 19.6.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087405 a číslo bloku E 0087406 a dne 1.10.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095779 osobě [REDAKCE], dále dne 4.9.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095708 a dne 1.11.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095858 osobě [REDAKCE] dále dne 18.2.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0077907, dne 5.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087064, dne 4.4.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087215 a číslo bloku E 0087216, dne 20.8.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095706 a číslo bloku E 0095707 a dne 14.10.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095824 osobě [REDAKCE] dále dne 23.1.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0093798, dne 4.4.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 00872013, dne 28.6.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087407, dne 17.7.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095647, dne 4.9.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095709 a dne 15.11.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095827, číslo bloku E 0095828 a číslo bloku E 0095829 osobě [REDAKCE] dále dne 8.8.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095702, dne 9.9.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095710 a číslo bloku E 0095771 a dne 9.11.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095859 a číslo bloku E 0095860 osobě [REDAKCE] dále dne 11.6.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087404, dne 10.8.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095705 a dne 9.10.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095851, číslo bloku E 0095852 a číslo bloku E 0095853 osobě [REDAKCE] dále dne 20.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087193 a číslo bloku E 0087194, dne 17.4.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087234, dne 22.7.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095650 a dne 5.10.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095821 osobě [REDAKCE] dále dne 8.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087067, dne 16.5.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087139 a dne 18.9.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095772 a číslo bloku E 0095773 osobě [REDAKCE] dále dne 27.2.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087061, dne 19.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087168 a číslo bloku E 0087169 a dne 7.4.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087231 osobě [REDAKCE] [REDAKCE] za přestupky zejména proti veřejnému pořádku a na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomániemi podle zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a za přestupky dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ač věděla, že přestupek nebyl zjištěn a obvinění z přestupku nejsou ochotni pokutu zaplatit, neboť se v dané době na daném místě nenacházeli a žádného přestupku se nedopustili, v úmyslu jim přivodit bezdůvodnou újmu v podobě finanční škody způsobené jim vymáháním nezaplacených pokut příslušným orgánem obce,

tedy

ad 1/

jinému způsobila vážnou újmu na právech tím, že někoho uvedla v omyl,

ad 2/

jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že vyhrožuje ublížením na zdraví nebo jinou újmu jemu, sleduje jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktuje, omezuje jej v jeho obvyklém způsobu života a toto jednání je způsobilé v něm vzbudit důvodnou obavu o jeho zdraví,

ad 3/

jako úřední osoba v úmyslu způsobit jinému škodu vykonávala pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu.

čímž spáchala

ad 1/

přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad 2/

přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. c), písm. d) trestního zákoníku,

ad 3/

přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Za to se**odsuzuje**

podle § 329 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání dvaceti (20) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba **v trvání dva a půl (2,5) roku.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání u obecní policie a jako příslušníka ozbrojených sil a bezpečnostních sborů **a to na dobu tři roky.**

Současně se podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku **ukládá trest propadnutí věci:**

- doklad O2 k SIM kartě č. [REDACTED]

- doklad O2 k SIM kartě č. [REDACTED]
- 1 ks obal od SIM karty č. [REDACTED]
- 1 ks mobilní telefon [REDACTED] stříbrnočerné barvy, [REDACTED] SIM karta č. [REDACTED]
- 1 ks mobilní telefon [REDACTED] stříbrnočerné barvy, [REDACTED]
- 1 ks mobilní telefon zn. [REDACTED]
- 1 ks mobilní telefon zn. [REDACTED] v krabici s příslušenstvím
- 1 ks SIM karta č. [REDACTED]
- 1 ks SIM karta č. [REDACTED]
- 1 ks flash disk zn. [REDACTED] oválného tvaru
- 1 ks flash disk zn. VZP ČR č. [REDACTED]
- 1 ks flash disk zn. [REDACTED]
- 1 ks flash disk zn. [REDACTED]

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná [REDACTED] **povinna zaplatit** na náhradu škody poškozenému [REDACTED] bytem [REDACTED] částku ve výši **100.000,-Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [REDACTED] se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Okresní soud v České Lípě po provedení několika hlavních líčení dospěl k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výrokové části rozsudku.

Obžalovaná [REDACTED] se při hlavním líčení k věci podrobně vyjádřila. Ohledně sms komunikace s poškozeným vypověděla, že to byl naopak poškozený, který jí nejprve kontaktoval sms zprávou. Seznámila se s [REDACTED] a proto věděla, že sms zpráva přišla od jejího manžela (poškozeného). Poté co vztah mezi nimi přerostl z přátelského vztahu k intimnímu, začal ji poškozený pronásledovat, posílat lživé dopisy a pronásledoval ji i v zaměstnání. Proto také 12.3.2013 zaslala poškozenému sms zprávu, kde ho žádala, aby svého jednání zanechal, ale k ničemu to nevedlo. Od své přítelkyně [REDACTED] měla informace o tom, že poškozený požívá alkohol, nestará se o rodinu a dochází i k fyzickému napadání. V této souvislosti proto žádala policii, aby věc řešila, ale ta nereagovala. Dokonce nereagovala ani na napadení [REDACTED] a jejího syna [REDACTED]. Obžalovaná dále popisovala, že o celé věci informovala kriminalistu [REDACTED] ale přesto se nic nezměnilo. Naopak se jí stalo, že měla poškozené brzdové hadičky, podrápané auto a propíchané gumy. Domnívá se, že kriminalista [REDACTED] neučinil nic jen proto, že je bývalým [REDACTED] svědkyně [REDACTED] která ho následně [REDACTED]. Dále obžalovaná uvedla, že pokud jí je v obžalobě vytýkáno, že [REDACTED] [REDACTED] obdržela v sms zprávách informaci o tom, že na její přítelkyni [REDACTED] poškozený [REDACTED] shání nějaké lidi, tak se jednalo o informace, které získala od pravidelných návštěvníků restaurací v [REDACTED]. Mělo by se zřejmě jednat o zaměstnance společnosti [REDACTED]. Na svou obhajobu také vypověděla, že, když viděla nečinnost policie, tak skutečně

██████████ napsala sms zprávy, aby věděla, co má doma za člověka. Chtěla upozornit na to, že na ni poškozený ██████████ skutečně sjednával lidi. Vše podle obžalované pramenilo z faktu, že navázala intimní vztah s bývalou manželkou poškozeného. Obžalovaná dále vypověděla, že poškozený si pravidelně chodil stěžovat k jejím nadřízeným, kterými byli ██████████ a také si chodil stěžovat starostce města ██████████. Obžalovaná opakovaně uvedla, že poškozený ██████████ ji různě sledoval a často docházelo k tomu, že ji i napadal a choval se nevhodně, ale policie s tím opakovaně odmítla cokoli dělat. Obžalovaná rovněž uvedla, že poškozený se ji rozhodl zničit a proto také ovlivnil sousedku z ██████████ aby na vedení družstva vypovídala v její neprospěch. Obdobně se obžalovaná vyjadřovala také k tomu, že poškozený ██████████ má na městské policii velmi dobrého kamaráda, strážníka ██████████. Tento strážník jí měl několikrát prohledávat kancelář, kterou do té doby nezamykala. Co se stalo, oznámila řediteli policie ██████████ a kancelář dále zamykala. Na konkrétní dotaz soudu, zda obžalovaná zaslala sms zprávy uvedené pod bodem jedna obžaloby, obžalovaná uvedla, že zprávy skutečně zaslala, neboť měla informace, že na ni poškozený ██████████ skutečně shání nějaké lidi. V této souvislosti také vypověděla, že několikrát v prázdné budově městské policie zastihla poškozeného ██████████, který se zde pohyboval bez kontroly a byl i v její kanceláři. Poškozený jí podle jejího mínění také poškodil motorové vozidlo značky ██████████ které měla zaparkováno v ██████████. Dále obžalovaná vypověděla, že ze spisu zjistila, že poškozený ██████████ nebyl vykázán z bytu na základě sms zpráv, ale protože opakovaně fyzicky napadl svou manželku i jejího syna ██████████. Domnívá se přitom, že poškozený je násilnické povahy a fyzicky napadal i svou předchozí manželku. Poškozenému vykázáním nemohla být způsobena žádná újma, neboť se po vykázání zdržoval v bydlíšti své první ženy, se kterou navíc udržoval delší dobu intimní poměr. Obžalovaná také zpochybnila, že by u poškozeného byl problém v kontaktu s jeho dcerou, protože ani v minulosti se poškozený údajně o dceru nebyl schopen postarat. K bodu dvě obžaloby obžalovaná vypověděla, že při návštěvách v ██████████ se dozvěděla, že ██████████ poškozeného byla vnímána jako žena s ██████████. Z těchto informací poté čerpala při posílání sms zpráv na adresu poškozeného ██████████. Obžalovaná zdůraznila, že informace, které použila v sms zprávách, se skutečně dozvěděla od různých osob v ██████████ které ji to však nemohou potvrdit, protože např. ██████████. Dále uvedla, že ze všech sms zpráv popsanych v obžalobě pod bodem dvě, část z nich neposlala a za ty které poslala, se sice omlouvá, ale i přesto s obsahem zpráv nadále souhlasí. Rozhodně obžalovaná odmítla, že by psala o pomstě za kamaráda hasiče, protože o žádném ██████████ hasiče nic neví. Není schopna přesně uvést, které ze 47 zpráv skutečně poslala a které ne, nicméně to co je uvedeno ve zprávách odpovídá jejímu názoru na poškozeného ██████████. Uvedla také, že telefonní čísla, která jsou v obžalobě uvedena, odpovídají sim kartám, které použila. Měla dvě a další dvě dostala, včetně mobilních telefonů. Občas jí telefon také půjčil bratr nebo kamarádi. Předtím než uzamkla svou kancelář, do ní měli přístup i jiní zaměstnanci městské policie a dokonce i poškozený ██████████. Obžalovaná rovněž uvedla, že když byla zadržena, byly jí zabaveny také flash disky. Na těchto nosičích měla připraveny materiály, patřící i její přítelkyni, které směřovaly k přípravě vykázání poškozeného ██████████ z bytu. Materiály si postupně opatřovala ██████████ aby mohla sepsat návrh na vykázání a návrh na předběžné opatření. Dále jsou zde uloženy i informace týkající se domácího násilí, protože ona sama i její kolegyně ██████████ byly specialistky na domácí násilí. Pokud jsou na médiích uloženy také fotografie poškozeného, tak tyto fotografie pořizovala ██████████ a bylo na nich dokumentováno, že poškozený popíjí pivo v restauraci. K bodu tři obžaloby uvedla, že když sloužila jako strážník u Městské policie ██████████ tak se denně potýkala s desítkami bezdomovců. Poté, co bylo

obžalované předestřeno, že by se měla vyjadřovat ke své činnosti na území České Lípy, uvedla, že zde v České Lípě museli strážníci předkládat řediteli doklady o tom, jak kontrolovali bezdomovce na území města Česká Lípa. Vždy s takovými lidmi jednala slušně a je přesvědčena, že se jednalo o stejné lidi, které znala z doby, kdy působila v [REDAKCE]. Obžalovaná připustila, že je pravda, že neměla v ruce občanský průkaz takových osob, ale protože uvedené osobně znala, zapsala jejich údaje podle toho, co si pamatovala. Připustila, že se jednalo o chybný postup, ale k přestupku těchto osob skutečně došlo. Obžalovaná připustila i možnost, že kontrolovaní lidé nebyli ti, které z [REDAKCE] znala. Veškeré pokuty vypisovala, protože viděla spáchání přestupků a zřejmě mylně předpokládala, že se jedná o osoby, která zná hlavně proto, že jeden nebo dva byli mrtví. Na konkrétní dotaz uvedla, že pokaždé skutečně neověřila totožnost osoby, u které vystavila pokutové bloky. K dotazu, aby se vyjádřila, ke konkrétním jménům vypověděla, že např. požádala bezdomovce u Kauflandu, aby prokázali totožnost, ale z 15 lidí mělo doklad pouze pět z nich. O lidech, kteří neměli doklad totožnosti, však byla přesvědčena, že zná jejich totožnost a konkrétně si vybavuje [REDAKCE]. Obecně vypověděla, že strážník, který chce uložit blokovou pokutu, by měl vždy zjistit totožnost přestupce. Pokud taková osoba nemá u sebe doklady, je nutno se obrátit na policii ČR. Obžalovaná na závěr uvedla, že tímto obecným způsobem nepostupovala, ale totožnost pouze odhadla. K doplňujícím dotazům uvedla, že bezdomovci byli ve stavu, že nebyli schopni svoji totožnost prokázat. Konkrétně u poškozeného [REDAKCE] si myslela, že se jedná o osobu, kterou běžně vidala v [REDAKCE] a pak ho vidala i v České Lípě. K dalším doplňujícím dotazům uvedla, že skutečně některé sms zprávy psala a některé ne. Její mobilní telefony byly volně přístupné na jejím pracovišti, protože jí nenapadlo, že by si kancelář měla zamykat. Je proto možné, že některé zprávy mohli vyhotovit přímo poškozený [REDAKCE] nebo svědek [REDAKCE] případně někdo jiný. Sama nikdy nebyla zvýhodněna oproti ostatním strážníkům za to, že rozdala hodně pokut. Nečinila tak rozhodně s úmyslem, že by pokutované osoby chtěla poškodit. K dotazu zástupce poškozeného uvedla, že sms zprávu popsanou pod bodem jedna obžaloby neposílala jménem poškozeného [REDAKCE] ale posílala ji proto, že potřebovala [REDAKCE] a policii upozornit na to, co se děje. O autorství zprávy se [REDAKCE] dozvěděla až z obžaloby. Obžalovaná zopakovala, že na adresu poškozeného určitě nepsala sms zprávu o hasiči, ale sms zprávy vyjadřují podobný názor na poškozeného jaký má ona sama. Výrazy uvedené v obžalobě odpovídají tomu, že se nechala strhnout, byla nešťastná a nevěděla, co má dělat, protože jí nikdo nechtěl pomoci.

V průběhu hlavního líčení soud podrobně vyslechl poškozeného [REDAKCE] a dále řadu svědků podle návrhu procesních stran. Za souhlasu obžalované a státního zástupce byly rovněž přečteny protokoly o výslechu další skupiny svědků, resp. úřední záznamy sepsané policií. Svědék - poškozený [REDAKCE] vypověděl, že jeho bývalá manželka [REDAKCE] pracovala s obžalovanou u městské policie a v lednu 2013 se vzájemně sblížily. Vztah jeho manželky se mu nelíbil, nepřál si, aby obžalovaná jezdila za manželkou do [REDAKCE] a dokonce, zde přespávala. Den poté, co zopakoval kategoricky své požadavky, mu bývalá manželka volala, že jí přišly dvě výhružné sms zprávy. Reagoval tak, že by měla vše oznámit na policii. Následně policie kolem 21,30hod. přijela a zadržela ho. Poté byl vykázán na deset dní ze společného bytu a následně na jeden měsíc. Celé to pokračovalo tím, že mu do mobilního telefonu začaly chodit různé sms zprávy, které urážely jeho [REDAKCE] a jeho [REDAKCE]. Svědek uvedl, že výrazy, které jsou zachyceny v obžalobě pod bodem dvě, odpovídají a všechny tyto zprávy skutečně obdržel. Poté, co byl vykázán na deset dní z bytu, se k bývalé manželce nastěhovala obžalovaná [REDAKCE]. Obžalovaná se chovala velice

nevhodně, dokonce nadávala sousedce [REDACTED], které je [REDACTED] let. Svědek dále uvedl, že se s ním spojil [REDACTED] a seznámil ho s tím, že měl podobné problémy s obžalovanou, která se mu také snažila rozvrátit rodinu. Svědek zdůraznil, že do data hlavního líčení stále nemůže užívat svůj byt, obžalovanou byl opakovaně slovně napadán, obžalovaná mu nadávala a bylo to řešeno i u přestupkové komise. Obžalovaná rovněž telefonovala jeho zaměstnavateli a nepravdivě ho informovala. Podle svědka ho obžalovaná neustále napadá a podává různá, nesmyslná a lživá oznámení. Policie tato oznámení vždy odložila, protože se nikdy nezakládala na pravdě. Když obdržel výhružné sms zprávy, tak ještě dříve než kontaktoval Policii ČR, řešil věc také s bývalým ředitelem městské policie a bývalou starostkou města, ale v podstatě se mu oba vysmáli. Až poté co věc převzala Policie ČR, se konečně začalo něco dít a obžalovaná musela skončit u městské policie. K doplňujícím dotazům poškozený uvedl, že docházel a stále dochází k MUDr. [REDACTED], protože vůbec nemohl spát a byl psychicky na dně. Vše bylo odstartováno odpornými sms zprávami, které obdržel. Je fakt, že se snažil ředitele městské policie [REDACTED] vyzvat, aby věc prošetřil a to ústně i písemně, ale nikdy to nemělo žádný výsledek. Svědek vyloučil, že by měl možnost se volně pohybovat v prostorách městské policie, a že by byl v kanceláři obžalované. Naopak uvedl, že do těchto prostor neměl žádný přístup. Přístup do prostor městské policie, měl pouze před osmi lety, kdy pracoval u odtahové služby. V posuzované době se vždy, když přišel na městskou policii, musel ohlásit u operačního důstojníka. K dalším dotazům uvedl, že obžalovaná na něho opakovaně podávala různá oznámení zaměstnavateli, policii, na přestupkovou komisi, ale nikdy z ničeho nebyl obviněn. Pravdivé bylo pouze jediné oznámení, odpovídající tomu, že ve vzteku poškrábal blatník vozidla patřící obžalované. Následně se sám šel udat a způsobenou škodu nahradil. Oznámení, která na něho podávala obžalovaná, ho poškozovala v zaměstnání, kde dokonce přišel i o prémie a kdyby kriminální policie prováděla vyšetřování děle, byl by zřejmě i vyhozen z práce. Dále svědek popsal, že z bytu byl vykázán dne 1.3.2013. Bylo to v pátek večer. Policisté ho vyzvali, aby je následoval, nasadili mu pouta a jako důvod mu uvedli, že vyhrožuje obžalované [REDACTED] nebo si měl na obžalovanou někoho najmout. O tom, že sms zprávy odpovídajícího obsahu bývalé manželce došly, věděl od dopoledne, kdy mu to manželka volala. Ihned, jak byl policií zajištěn, se do jeho bytu nastěhovala k bývalé manželce obžalovaná [REDACTED]. Poruchy spánku, poté co mu začaly chodit sms zprávy, trvaly určitě jeden rok a měly stupňující se tendenci. Navenek se to na něm projevovalo tak, že byl vzteklý, nadával a byl velmi nervózní. K sms zprávě, že nechal [REDACTED] kamaráda, vypověděl, že skutečně dne [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Obžalovaná tuto informaci mohla získat jedinečně od jeho bývalé manželky. Doma, po vykázání, měl i záznamy, které si psal v době, kdy dělal velitele dobrovolných hasičů. K doplňujícím dotazům obhajoby vypověděl, že ví, jaké vozidlo má obžalovaná, ale rozhodně toto vozidlo nepoškodil přeřezáním brzdových hadiček a propíchnutím gum. Pouze v jednom případě auto poškrábal. Na městské policii zná strážníka [REDACTED] na státní policii nikoho nezná. Rozhodně neměl nikdy volný přístup do objektu městské policie. Svědek dále vyloučil, že by někdy obžalovanou fyzicky napadl. Připustil, že v jednom případě chytil svou bývalou ženou za ruce a zaklepal s ní a měl také incident s jejím synem. Skončilo to tak, že syn bývalé manželky [REDACTED] mu zranil ruku [REDACTED]. Když byl na ošetření, tak se dostavila obžalovaná a křičela na něho, že ho [REDACTED] a nechá [REDACTED]. Všechny zprávy, které mu byly zaslány, byly velmi urážlivé, působily na něho hodně špatně a depresivně. Rozhodně je nebral na lehkou váhu, protože se s ničím takovým nikdy nesetkal. Dále svědek uvedl, že svou bývalou manželku [REDACTED] před vykázáním dne 1.3.2013 nikdy nebil. Pokud hovořil o kontaktu se svědkem [REDACTED] tak ten ho informoval o tom, že byl sám

adresátem různých výhrůžných sms zpráv. Z jednání obžalované má neustálé obavy, protože obžalovaná [REDAKCE] v podstatě stále pokračuje v jeho sledování a píše nadále různá udání. Neustále si vymýšlí údajné skutky, které se měly stát, ale nikdy nepředloží žádné důkazy. Dokonce zjistil, že i nezletilá dcera, která k němu jezdí na návštěvy je proti němu naváděna v tom smyslu, že je [REDAKCE] a brzy [REDAKCE]. Dceři je přitom pouze [REDAKCE] let. Závěrem svědek zdůraznil, že z chování a z osoby obžalované [REDAKCE] má neustálou obavu. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla, že obžalovaná byla nejprve její kolegyně v práci, poté se sblížily a navázaly intimní vztah. O vztahu se dozvěděl její tehdejší manžel - poškozený [REDAKCE] který prohlásil buď on nebo obžalovaná [REDAKCE]. Poté byla v rodině nesnesitelná situace. Dokonce byla i dvakrát poškozeným fyzicky napadena a poškozený na ni opakovaně útočil i verbálně. Nakonec se rozhodla, že dá přednost obžalované a poškozený si z domu odstěhoval část svých věcí. Fyzické napadení sebe i syna hlásila na obvodním oddělení policie. K vykázaní poškozeného z bytu došlo dne 1.3.2013. Domnívala se, že 10 dní bude stačit na uklidnění situace. Nakonec požádala o pokračování vykázaní na dobu jednoho měsíce. Svědkyně také uvedla, že jí nebylo nic známo o tom, že by obžalovaná sama kontaktovala poškozeného. K dotazům svědkyně uvedla, že impulsem pro vykázaní poškozeného byly dvě sms zprávy, které jí byly doručeny. Zprávy hrozily újmou na zdraví jí samotné i obžalované. Protože se bála, učinila hned oznámení na policii. Svědkyně identifikovala sms zprávy, které jsou zachyceny na čl. 94. K dalším dotazům vypověděla, že vztahy mezi obžalovanou a poškozeným a vztahy mezi ní a poškozeným byly vyhrocené. Obžalovaná [REDAKCE] byla dne 23.2.2013 přítomna tomu, že poškozený v opilosti napadl jejího syna. Do věci opakovaně zasahovala i policie, která vše předala k řešení přestupkové komisi. Nedokáže si vysvětlit, proč přestupková komise nikdy poškozeného neuznala vinným. Kdo je autorem sms zpráv, se dozvěděla až poté, co proběhla domovní prohlídka dne 10.12.2013. Předpokládá proto, že autorkou zpráv byla obžalovaná [REDAKCE]. Svědkyně také uvedla, že pokud ví, poškozený nikdy nebyl potrestán přestupkovou komisí, stejně tak přestupkově nebyla potrestána ani ona, ale uznán vinným přestupkem byl její syn. K dotazům obhajoby uvedla, že se často v minulosti setkávala s poškozeným na různých místech a poté se jí také stávalo, že měla poškozený majetek, nicméně nemůže tvrdit, že to má na svědomí právě poškozený. Manželství s poškozeným ještě předtím než navázala styk s obžalovanou, procházelo krizí a nebylo v pořádku. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla, že byla kontaktována [REDAKCE] poté, co byl vykázan z bydliště. Na konzultace přišla několikrát také manželka poškozeného. Poškozený [REDAKCE] poprvé přišel 5.4.2013 a poslední konzultace byla v září téhož roku. Řešila s ním, že nemůže do svého bydliště a nemůže se stýkat s dcerou. Poškozený byl z celé situace špatný a doložil, že dochází pro odbornou pomoc na [REDAKCE]. Nakonec mezi poškozeným a jeho manželkou došlo k dohodě o zajištění styku s dcerou. K doplňujícím dotazům svědkyně uvedla, že s bývalou manželkou poškozeného neřešila důvody vykázaní, ale spíše rozpad jejich manželství a kontakt s dcerou. Manželka nehovořila o domácím násilí, ale spíše o konfliktních situacích. Nebyla také v dobrém psychickém stavu a měla obavy, že poškozený se nedovede postarat o jejich společnou dceru, tak jak by si představovala. Svědkyně [REDAKCE] před soudem uvedla, že dlouhá léta bydlí v [REDAKCE] a proto zná poškozeného [REDAKCE]. Poznala rovněž obžalovanou, kterou jí představila svědkyně [REDAKCE]. Obžalovaná [REDAKCE] jí vyhrožovala, že až vyhodí poškozeného [REDAKCE] tak vyhodí i ji, neboť se poškozeného zastala. Konkrétně popsala, že obžalovaná na ni řvala, že ji [REDAKCE] že je strážnice městské policie a v jednom případě ji honila po dvoře [REDAKCE] u obličeje. Protože se obžalované bála, dva a půl roku nebydlela ve svém bytě, ve kterém předtím bydlela deset let. K dotazům svědkyně uvedla, že neměla důvod

obžalovanou sledovat, psala si pouze vlastní poznámky. Myslí si, že poškozený byl z bytu vyhozen neoprávněně. Po jeho odchodu obžalovaná se svědkyní [REDAKCE] slavily, že se ho zbavily. Vztahy s [REDAKCE] byly dobré, až do situace než se objevila v domě obžalovaná. K dalším dotazům svědkyně uvedla, že neviděla, že by se manželé [REDAKCE] hádali nebo se fyzicky napadali, ale slyšela, jak paní [REDAKCE] a její děti řvou na poškozeného, aby vypadl. [REDAKCE] se chlubila i tím, že poškozeného nepustila do domu a její syn mu rozbil [REDAKCE] ruku. Byla několikrát i na policii, ale protože žádný svědek nechtěl svědčit, tak s tím policie nic nedělala. Svědkyně také uvedla, že s [REDAKCE] nikdy neměla verbální ani fyzické konflikty. Z bytu v [REDAKCE] kde stále platí nájem, se odstěhovala skutečně jen proto, že se bála, co ji obžalovaná provede. Viděla také údajný konflikt, kdy měl poškozený najet autem na svědkyni [REDAKCE] ale přitom k ničemu nedošlo. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že vykonával funkci [REDAKCE]. Poškozeného zná díky tomu, že pracoval pro odtahovou službu, která v minulosti s městem spolupracovala. Cizí lidé nemají přístup do budovy městské policie a do kanceláře strážníků lze vstoupit pouze v doprovodu strážníka. Dále svědek uvedl, že poškozený ho nebyl osobně navštívit, ale ví, že byl několikrát u ředitele policie, kde si stěžoval na obžalovanou. Sám nebyl nikdy účasten žádného konfliktu mezi poškozeným a obžalovanou. [REDAKCE] je strážníkem městské policie a zřejmě je kamarád poškozeného. Nemá žádnou informaci o tom, že by strážník [REDAKCE] chodil bez vědomí obžalované do její kanceláře, ani nikdy neřešil žádnou takovou stížnost. V rámci opakované výpovědi před soudem svědek uvedl, že při hodnocení strážníků byl zohledňován i počet přestupků, které strážníci řešili. Obžalovaná, jako strážník byla hodnocena spíše v horní polovině skupiny všech strážníků. Strážníci byli odměňováni čtvrtletně a jedním z hodnotících kritérií byla výslednost jejich činnosti. Přestupky, které strážníci řešili, byly bodovány podle aktuálně nastaveného mechanismu, tedy podle toho, na co byl zrovna kladen důraz, např. přestupky proti veřejnému pořádku, přestupky cyklistů, majitelů psů apod. V této souvislosti se neřešilo, zda šlo o pokutu na místě nezaplacenou či nikoliv. Strážník měl vydané pokutové bloky, které musel vracet každý měsíc a na konci měsíce se vytiskla tzv. „sjetina“. Pokuta na místě nezaplacená se předávala k vymáhání. V té době za to byla zodpovědná strážnice [REDAKCE] která jako sekretářka měla na starosti administrativu. V posuzované době nezaplacené pokuty vymáhalo samo město Česká Lípa prostřednictvím finančního odboru. Svědek [REDAKCE] uvedl, že zastával funkci [REDAKCE] a obžalovanou zná jako bývalého strážníka. S poškozeným jednal, protože po něm poškozený žádal, aby obžalovanou propustil ze služeb policie, pro její špatný morální kredit. Stížnost poškozeného zřejmě vyhodnotil, jako neoprávněnou. Nakonec s obžalovanou uzavřel dohodu o ukončení pracovního poměru. Důvodem bylo to, že obžalovaná měla poškozenému zasílat nevhodné sms zprávy a měla také problémy s pokutovými bloky. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že poškozený za ním přišel do kanceláře městské policie sám a po budově se mohl pohybovat až poté, co prošel přes operačního důstojníka. Podle svědka mohl být poškozený v budově sám maximálně jednu minutu. K doplňujícím dotazům vypověděl, že poškozený se ve stížnosti zmiňoval i o tom, že měl být i obžalovanou napadán a mělo dojít k nějakému konfliktu. O věc se později zajímala kriminální policie a na pracovišti obžalované, tedy na městské policii proběhla domovní prohlídka. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že v posuzovaném období byla [REDAKCE]. Obžalovanou zná jako strážnici a poškozeného, protože ji byl navštívit. Poškozený žádal, aby obžalovaná byla vyhozena od městské policie. Jednalo se zjevně o osobní spory, které nesouvisely s činností obžalované, jako strážnice. Nakonec obžalovaná ukončila pracovní poměr u městské policie dohodou. [REDAKCE] uvedl, že obžalovanou zná, jako bývalou kolegyni

a poškozený je jeho kamarád. Stávalo se, že poškozený za ním přišel na pracoviště. Při návštěvě stáli před budovou městské policie, nebo zašli někam do zadních prostor. Svědek vyloučil, že by se poškozený pohyboval sám po budově městské policie. S obžalovanou se nikdy nedostal do osobního konfliktu. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že u městské policie bylo hodnoceno zejména to, jak strážník hájí ve městě veřejný pořádek. Podle toho byli jednotliví strážníci hodnoceni finančně. Nikdy neměl důvod k tomu, aby chodil do kanceláře obžalované. Vzpomněl si, že v její kanceláři byl pouze jednou a to proto, že jednal s kolegyní obžalované. [REDAKCE] vypověděl, že obžalovanou zná z doby, kdy působila u Městské policie v [REDAKCE] protože sám je strážníkem Městské policie v [REDAKCE]. O konfliktu mezi obžalovanou a poškozeným ví pouze zprostředkovaně. K přímému dotazu uvedl, že slyšel o tom, že obžalované mělo být poškozeno její auto stojící v [REDAKCE] ale nebyl to jeho případ a v té době ani nefungoval kamerový systém. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že s obžalovanou jednal pouze pracovní a řešil dvě její podání na poškozeného. Po prošetření věc postoupil komisi městského úřadu, jako podezření z možného spáchání přestupkového jednání. V minulosti prováděl také šetření, kde podezřelá z trestné činnosti byla naopak obžalovaná [REDAKCE] a poškozeným byl [REDAKCE]. Obžalovaná byla i obviněna, ale státní zástupce nakonec obvinění zrušil a věc řešila přestupková komise. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že rozhodně nijak nehodnotil situaci mezi obžalovanou a poškozeným. Svědek [REDAKCE] uvedl, že v minulosti pracoval jako strážník městské policie a poté nastoupil do služebního poměru u Policie ČR. V jednom případě mu obžalovaná [REDAKCE] telefonovala do práce a sdělovala, že má poškozené své vozidlo. Na to ji odpověděl, jak má postupovat. Dále vypověděl, že na základě rozkazu nadřízeného měl realizovat případ, kde byla prováděna domovní prohlídka a prohlídky jiných prostor a měl být vyhodnocen výpis z telekomunikačního provozu. Vše se týkalo podezření z jednání, kterého se měla dopustit obžalovaná [REDAKCE]. Svědek zdůraznil, že po celou dobu vyšetřování plně respektoval práva obžalované, tehdy jako podezřelé a to včetně postupu při zatýkání a provádění dalších procesních úkonů. Svědek vyloučil, že by mezi ním a obžalovanou proběhly nějaké osobní schůzky, pouze zopakoval, že s obžalovanou v minulosti telefonoval a skutečně se osobně setkali na dopravním hřišti v rámci jeho tehdejších služebních povinností. Závěrem svědek zdůraznil, že nemá žádný důvod poškodit obžalovanou, nemá k obžalované, poškozenému ani dalším osobám žádné osobní vazby. Není a nebyl proto důvod, aby se vylučoval pro podjatost. Svědek [REDAKCE] uvedl, že s obžalovanou nepřišel do osobního kontaktu, ale zná poškozeného. V době, kdy byl zařazen na Obvodním oddělení v [REDAKCE] přišla manželka poškozeného podat trestní oznámení, že je poškozeným ohrožována, slovně urážena a fyzicky napadána a to v přítomnosti nezletilého dítěte. Na základě těchto údajů byl členem hlídky, která vyzvala poškozeného, který seděl v restauraci, aby se k věci vyjádřil a poškozený byl následně vykázán z bytu. V té době se nešlo opřít o nějaká jiná fakta, kromě tvrzení [REDAKCE]. Poškozený v té době veškerá obvinění popíral, ale přesto byl z preventivních důvodů vykázán. Svědek také uvedl, že se také domnívá, že [REDAKCE] mluvila i o tom, že dostala sms zprávy, ve kterých poškozený vyhrožoval, že má zlikvidovat obžalovanou [REDAKCE]. V této souvislosti byly svědku předestřeny listinné důkazy na čl. 92-94 a svědek potvrdil, že se jedná o záznamy, které tehdy sepisoval, včetně toho, že fotil doručené sms zprávy. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že měl incident a problémy s obžalovanou [REDAKCE] a poté se dozvěděl, že něco podobného zažil i poškozený. Na konkrétní dotaz svědek uvedl, že mu obžalovaná posílala různé sms zprávy a dopisy [REDAKCE] charakteru a chtěla, aby se odcizil své ženě a sama zaujala jeho místo. Proto se také setkal s poškozeným [REDAKCE] neboť šlo o podobnou situaci. K dalším dotazům svědek uvedl, že jediné telefonní číslo, ze

kterého mu přišly nějaké nepříjemné zprávy je [REDAKCE]. Zprávy byly zaslány, jak na jeho telefon, tak na telefon manželky. Byl mu doručen i anonymní dopis, který byl slepen z písmen z různých časopisů. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že obžalovanou [REDAKCE] poznala jako svou [REDAKCE] protože jí poskytovala [REDAKCE] péči. Obžalovaná se jí svěřila se svými problémy, a proto se jí naopak snažila vyjít vstříc. Obžalovaná si ovšem tuto vstřícnost vyložila po svém a začala ji obtěžovat. Došlo to tak daleko, že mluvila o tom, že její manžel je [REDAKCE]. Proto s ní přerušila veškeré kontakty. Poté obžalovaná prohlásila, že ji i jejího manžela [REDAKCE]. Následně začaly anonymně chodit stížnosti, žádosti o kontroly v práci a různé anonymy nepopsatelného obsahu. Nakonec s manželem podala trestní oznámení. Svědkyně naprosto jednoznačně vyloučila, že by mezi ní a obžalovanou byl nějaký blízký osobní vztah. Obžalovaná si zřejmě vše jen vysnila. Svědek [REDAKCE] uvedl, že zná poškozeného [REDAKCE] se kterým pracoval. Věděl, že poškozený má nějaké problémy, protože se s ním rozešla manželka. Poškozený byl nešťastný. Ani poškozený ani jeho právní zástupkyně s ním před podáním svědectví nemluvili. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že v roce 2013 pracoval jako [REDAKCE] a jezdil ve voze, který řídil poškozený [REDAKCE]. Poškozený se zmiňoval o obžalované v souvislosti se svou bývalou ženou a byl v této souvislosti naštvaný. Svědek dále uvedl, že každý den měli trasu naplánovanou jinam a do [REDAKCE] jezdili ve čtvrtek. V souvislosti s obžalovanou a poškozeným byl předvolán také před přestupkovou komisí. Šlo o to, že obžalovaná měla poškozenému vyhrožovat. Svědek také uvedl, že před výslechem u soudu ho nikdo nenabádal k tomu, jak má vypovídat.

Za souhlasu obžalované a státního zástupce byly podle § 211 odst. 1 trestního řádu přečteny protokoly o výslechu svědků. Svědek [REDAKCE] uvedl, že pracuje, jako vedoucí provozu u společnosti [REDAKCE]. Zná poškozeného [REDAKCE], který ve firmě pracuje asi od roku 2006. Setkal se rovněž s obžalovanou [REDAKCE] která v uniformě strážníka navštívila společnost [REDAKCE] a dále společnosti zaslala různé dopisy, případně telefonovala. Obžalovaná uváděla, že poškozený [REDAKCE] má pronásledovat svou bývalou manželku služebním vozidlem a dokonce na ni měl údajně najíždět na přechodu. Svědek zdůraznil, že poškozenému důrazně vytkl, že byl s vozidlem skutečně asi deset minut mimo trasu, což poškozený uznal, ale uvedl, že na nikoho určitě nenajížděl. Dále obžalovaná [REDAKCE] podala opětovně stížnost na poškozeného, ale tato byla již shledána, jako nedůvodná. Obžalovaná do [REDAKCE] zaslala dne 16.8.2013 dopis podle něhož měla být poškozeným pronásledována a údajně napadena. Svědek zdůraznil, že podle informace z jednotky [REDAKCE] vozidla, se kterým poškozený jezdil, bylo zřejmé, že na místě údajného konfliktu vůbec nezastavil. Závěrem svědek uvedl, že po pracovní stránce byl vždy s poškozeným [REDAKCE] spokojen, ale je na něm patrné, v souvislosti s posuzovanou událostí je nervóznější a sešlejší. Svědkyně [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaná [REDAKCE] si převzala stejně, jako ostatní strážníci pokutové bloky na místě nezaplacené série E proti podpisu. Žádných manipulací s pokutovými bloky si nepovšimla. Obecně svědkyně uvedla, že v rámci vyřízení převezme pokutové bloky na ekonomickém odboru města Česká Lípa, bloky orazítkuje a následně vydá proti podpisu strážníkům. U nezaplacených pokutových bloků se jedná o tři listy. První část bloku dostane přestupce, druhá část se předá dozorcímu úředníkovi městské policie a třetí zůstává v bloku a odevzdá se. Postup u nezaplacených pokut byl takový, že po jejich evidenci se v měsíčních cyklech pokuty odevzdaly k vymáhání. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že je zaměstnancem města Česká Lípa v pozici referentky místních daní, poplatků a vymáhání pohledávek. První nesrovnalosti v pokutových blocích zaregistrovala v roce 2013, kdy zjistila, že

jeden z přestupců [REDACTED] měl spáchat přestupek v době, kdy již byl mrtev. Podle odevzdaných pokutových bloků měl být tento muž pokutován po smrti právě obžalovanou [REDACTED]. O svém zjištění informovala zástupce ředitele městské policie [REDACTED]. Dále uvedla, že kromě případů týkající se [REDACTED] zjistila další problém u osoby jménem [REDACTED]. U této osoby bylo zjištěno, že podle centrální evidence tento muž změnil příjmení a rovněž trvalé bydliště. Opět o všem informovala [REDACTED]. Na všech blocích, kde byly zjištěny nesrovnalosti, byla jako strážník uvedena obžalovaná [REDACTED]. Dále obecně vypověděla, že všichni zjištění přestupci jsou nejprve vyzýváni k zaplacení a teprve pokud na výzvu nereagují, postupuje se směrem k vymáhání. Pouze u osoby s příjmením [REDACTED] byla zahájena exekuce na účet údajného přestupce, ale následně exekuce byla zastavena. U ostatních osob nedošlo k zahájení vymáhání. Svědkyně vyloučila, že by podobná pochybení zjistila u ostatních strážníků. Svědek [REDACTED] k věci uvedl, že v roce 2013 v květnu a v prosinci ztratil občanský průkaz. V České Lípě byl naposledy někdy v roce 1983 nebo 1984. V roce 2013 se zdržoval v Praze, zejména na území Prahy – Smíchov. Koncem roku 2013 utrpěl popáleniny, poté co byl [REDACTED] a ještě v době výslechu se stále musí léčit. Svědek [REDACTED] uvedl, že je bez domova a zdržuje se hlavně na území Prahy 6, kde obývá opuštěný dům. Ví, kde se nachází město Česká Lípa, ale nikdy zde nebyl. Proto zde nemohl spáchat žádný přestupek. V roce 2013 pobýval stále na území Hlavního města Prahy. K dotazům svědek uvedl, že občanský průkaz ztratil v letech 2001 a 2013, konkrétně v prosinci. Svědek [REDACTED] uvedl, že vůbec neví, kde se nachází město Česká Lípa, a proto také zde nikdy nebyl. V České Lípě nikoho nezná a nemohl zde spáchat žádný přestupek. V roce 2013 ztratil občanský průkaz a nový si vyřídil až v květnu 2014. V období roku 2013 se zdržoval pouze v Praze. Svědek vyloučil, že by mu přišla nějaká obsílka vyzývajícího k úhradě pokuty. Svědek [REDACTED] vypověděl, že ví, kde se nachází město Česká Lípa, ale od ledna do listopadu 2013 zde nepobýval. Proto se v České Lípě nedopustil žádného přestupku a nejednal ani s žádným strážníkem. V období od ledna do listopadu 2013 neztratil svůj občanský průkaz. Ve stejné době byl ubytován v Praze v noclehárně pro lidi bez domova. V tomto období mu nebyla doručena žádná obsílka vyzývajícího k úhradě pokuty. Svědek [REDACTED] vypověděl, že městem Česká Lípa projížděl pouze jednou v devadesátých letech, ale nikdy zde nepobýval. V roce 2013 neztratil občanský průkaz, naopak má od roku 2007 pořád stejný. Nebyl informován o tom, že by měl nějakou nezaplacenou pokutu za přestupek v České Lípě. V roce 2013 se celý rok pohyboval v Praze.

V průběhu hlavních líčení byly stranám předloženy veškeré listinné důkazy shromážděné v průběhu přípravného řízení a v řízení před soudem. Z protokolu o zadržení je patrné, že obžalovaná [REDACTED] byla zadržena dne 10.12.2013 v 06,33hod. a následně propuštěna na svobodu 10.12.2013 v 14,01hod. Podle protokolu o vydání věci obžalovaná [REDACTED] vydala doklad [REDACTED] k SIM kartě č. [REDACTED] doklad [REDACTED] k SIM kartě č. [REDACTED] obal od SIM karty č. [REDACTED] mobilní telefon zn. [REDACTED] stříbrnočerné barvy, [REDACTED] SIM kartu č. [REDACTED] mobilní telefon zn. [REDACTED] stříbrnočerné barvy, [REDACTED] mobilní telefon zn. [REDACTED], [REDACTED] mobilní telefon zn. [REDACTED] [REDACTED] v krabici s příslušenstvím, SIM kartu č. [REDACTED] SIM kartu č. [REDACTED] flash disk zn. [REDACTED] oválného tvaru, flash disk zn. [REDACTED] flash disk zn. [REDACTED] flash disk zn. http: [REDACTED] a také

originály pokutových bloků na místě nezaplacených série E (14 ks) a jeden blok série F. Z potvrzení o vykázání ze dne 1.3.2013 je evidentní, že poškozený [REDAKCE] byl dne 1.3.2013 ve 22,31hod. vykázán Policií ČR, konkrétně prap. [REDAKCE] ze společného obydlí, tedy [REDAKCE]. Poškozený [REDAKCE] proti svému vykázání podal námitku a vyjádřil nesouhlas, ale policie tuto námitku posoudila, jako nedůvodnou, neboť shledala, že došlo k naplnění zákonných podmínek k provedení vykázání a policisté podle vedoucího územního odboru plk. [REDAKCE] postupovali v souladu se zákonem. Usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 7.5.2013 č.j. 37Nc 4092/2013-29 bylo rozhodnuto tak, že je [REDAKCE] povinen zdržet se setkávání s navrhovatelkou [REDAKCE]. [REDAKCE] dále je také povinen zdržet se vstupu do bytu v [REDAKCE]. Uvedené předběžné opatření mělo trvat po dobu jednoho měsíce od vykonatelnosti rozhodnutí, ale usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 27.5.2013 č.j. 35Co 367/2013-45 bylo citované usnesení okresního soudu změněno tak, že návrh na vydání předběžného opatření byl zamítnut. Spisový materiál rovněž obsahuje úřední záznamy o podání vysvětlení, které učinili [REDAKCE] dne 1.3.2013 a ofocené sms zprávy, které byly doručeny na mobilní telefon [REDAKCE] dne 1.3.2013 v 09,36hod. a v 11,29hod. Z protokolu o trestním oznámení je zřejmé, že poškozený [REDAKCE] se na Policii ČR se obrátil s oznámením dne 9.8.2013. Podle lékařských zpráv [REDAKCE] MUDr. [REDAKCE] je patrné, že poškozený [REDAKCE] je pacientem [REDAKCE] ambulance. Podle lékaře poškozený udává subjektivně nepříjemné neurotické potíže a jeho budoucí prognóza se nejeví příznivě. Lékař u pacienta konstatuje, že trpí lehčí depresivní poruchou, kterou dává do souvislosti tzv. stalkingem cizí osoby. Stav pacienta je řešen medikamenty a je stabilizován. Do spisu byly založeny také informace poskytnuté zaměstnavatelem poškozeného [REDAKCE]. [REDAKCE] Podle nadřízeného [REDAKCE] poškozený pracuje, jako řidič nákladních vozidel od 18.6.2007 a patří mezi pracovníky s dobrou pracovní morálkou a plní svědomitě své úkoly. Jako řidič je nepravdělně podrobován dechovým zkouškám, vždy s negativním výsledkem. Spis obsahuje i záznamy z jednotky GPS ze dne 6.11.2014, která byla instalována ve vozidle řízeným [REDAKCE]. Tyto informace a sdělení byla učiněna na základě úředních záznamů a stížnosti obžalované [REDAKCE] které učinila na zaměstnance společnosti [REDAKCE] poškozeného [REDAKCE]. Podle stížnosti se poškozený [REDAKCE] měl v době pracovní směny dopouštět nevhodného chování vůči obžalované dne 17.7.2013 a dále měl také porušovat dopravní značení. Z úředního záznamu policie bylo okresním soudem zjištěno, že poškozenému [REDAKCE] byly na jeho mobilní telefon číslo [REDAKCE] zaslány z telefonního čísla [REDAKCE] sms zprávy v období od 9.8.2013 17,00hod. do 13.8.2013 09,39hod a dále z mobilního telefonu číslo [REDAKCE] v období od 12.3.2013 19,58hod. do 7.7.2013 ve 22,03hod. další sms zprávy. U několika zpráv zasláných z druhého zmíněného telefonního čísla je uveden podpis [REDAKCE]. Podle úředních záznamů je evidentní, že policie prováděla podrobné vyhodnocení všech doručených zpráv a zjišťovala, odkud zprávy byly zaslány. Z dalšího úředního záznamu je patrné také to, že poškozený [REDAKCE] dokladoval policii dne 10.10.2013, že mu byly zaslány další sms zprávy a to z telefonního čísla [REDAKCE] (dne 20.9.2013) a dále z telefonního čísla [REDAKCE] (ve dnech 6.10 a 7.10.2013). Na základě těchto údajů policie požádala Okresní soud v České Lípě, aby jí příslušnými operátory byly sděleny veškeré údaje o uskutečněném pasivním i aktivním volání, sms zprávách, buňkách a ustanovení buněk přenašeče u mobilních telefonů zjištěných IMEI. Podle protokolu o provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor je zřejmé, že policie v místě trvalého bydliště obžalované [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] zajistila mj. mobilní telefony

značky [REDACTED], dále obálku s různými písemnostmi a obálku s doklady k SIM kartám. V místě přechodného pobytu obžalované na adrese [REDACTED] nebyly policií nalezeny žádné věci vztahující se k posuzované trestné činnosti a v místě zaměstnání obžalované, tedy v kanceláři obžalované v budově Městské policie Česká Lípa byly policií zajištěny listiny se stížnostmi adresovanými společností [REDACTED] dále originály listů z pokutových bloků na místě nezaplacených série E a útržky z bloků na místě nezaplacených s razítkem městské policie Hlavního města Prahy série AA z roku 2009 a série LP z roku 2006. O všech domovních prohlídkách resp. prohlídkách jiných prostor byly sepsány protokoly a rovněž pořízena fotodokumentace. Obdobným způsobem policie provedla prohlídku také motorového vozidla obžalované značky [REDACTED]. Při prohlídce motorového vozidla nebyly zajištěny žádné věci související s posuzovanou trestnou činností. Policie v rámci zadržení obžalované [REDACTED] provedla také osobní prohlídku obžalované a obžalovaná policii podle protokolu o vydání věci ze dne 10.12.2013 vydala obžalovaná doklady a obaly k SIM kartám včetně dvou sim karet, dále dva mobilní telefony zn. [REDACTED] v jednom případě včetně sim karty a rovněž čtyři kusy flash disků. Obžalovaná policii také vydala 14 pokutových bloků na místě nezaplacených série E a jeden série F. Zajištěné mobilní telefony a další nosiče informací byly podrobeny odbornému vyjádření. Znalec z oboru analýza dat, odvětví zkoumání nosičů dat konstatoval, že v paměti mobilního telefonu zn. [REDACTED], v položce kontakty bylo uloženo telefonní číslo poškozeného [REDACTED] a dále v položce zprávy odeslané položky znalec našel řadu sms zpráv, které byly zaslány na uložené telefonní číslo poškozeného v období od 6.8.2013 do 7.1.2013. Obdobně znalec zkoumal mobilní telefon značky [REDACTED] se SIM kartou č. [REDACTED] i v tomto telefonu bylo zjištěno, že je v paměti uloženo telefonní číslo poškozeného [REDACTED] jako [REDACTED]. V paměti mobilního telefonu bylo zjištěno, že obžalovaná opakovaně zasílala různé sms zprávy na telefonní číslo užívané poškozeným [REDACTED]. Odbornému zkoumání byly podrobeny čtyři kusy flash disků, které byly zajištěny při domovních prohlídkách. Na discích jsou mj. uloženy soubory tří fotografií poškozeného [REDACTED] pořízené v restauraci a dále doklady vztahující se k vykázaní poškozeného ze společného obydlí. Znalec rovněž zkoumal zajištěný mobilní telefon [REDACTED]. V tomto mobilním telefonu v uložených kontaktech nebylo uvedeno telefonní číslo poškozeného [REDACTED] nicméně se zajištěných textů sms zpráv je patrné, že z tohoto telefonu byla zaslána sms zpráva na číslo [REDACTED] které v posuzované době používala [REDACTED]. Do spisového materiálu byly dále založeny oznámení obžalované [REDACTED] pro podezření ze spáchání různých přestupků a rozhodnutí správního orgánu. Soud měl k dispozici také připojený spis Městského úřadu v České Lípě sp. zn. [REDACTED]. Ze spisu je zřejmé, že se obžalovaná domáhala, aby poškozený [REDACTED] byl potrestán pro přestupky, kterých se měl dopustit tím, že měl zaslat ve dnech 26.6. a 7.7.2013 sms zprávy s urážlivými výroky. Rozhodnutím Městského úřadu Česká Lípa ze dne 3.12.2013 sp.zn. 704/2013 bylo rozhodnuto o zastavení řízení o přestupku proti občanskému soužití, neboť se navrhovatelka [REDACTED] nedostavila k ústnímu jednání bez náležité omluvy. Správní orgán obžalované uložil povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1.000,-Kč. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 21.2.2014, kdy Krajský úřad Libereckého kraje, správní odbor rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání navrhovatelky [REDACTED] a napadené rozhodnutí potvrdil. Spisový materiál rovněž obsahuje návrh na projednání přestupku, kterých se měli dopustit obžalovaná [REDACTED] a dále [REDACTED] přičemž poškozený měl být [REDACTED]. Naproti tomu se měl přestupkového jednání dopustit také poškozený [REDACTED] a poškozenou z přestupkového

jednání měla být bývalá manželka [REDAKCE] Řízení, které bylo vedeno proti poškozenému [REDAKCE] bylo odloženo záznamem ze dne 29.5.2013 sp.zn. MUCL/32969/2013. Obdobným způsobem byl do spisového materiálu založen také návrh, aby byla přestupkově projednána obžalovaná [REDAKCE] pro podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití, kterého se měla dopustit tím, že měla dne 13.5.2013 napadnout poškozenou [REDAKCE] a dále jednání, kterého se měla obžalovaná dopustit tím, že opakovaně kontaktovala poškozené [REDAKCE] a jejího manžela [REDAKCE]. Jednání mělo spočívat v tom, že obžalovaná opakovaně zaslala z mobilního telefonu čísla [REDAKCE] sms zprávy, které poškozené nepravdivě obviňovaly. Do spisového materiálu byly prostřednictvím Městské policie v České Lípě zařazeny také formuláře kontroly osob, konkrétně poškozených [REDAKCE]

[REDAKCE] U všech osob měla být prováděna kontrola strážníkem - obžalovanou [REDAKCE]. Do spisu byly založeny rovněž konkrétní pokutové bloky, které byly předány městskou policií v České Lípě k vymáhání pohledávek za období prvních tří čtvrtletí roku 2013. U všech zmíněných osob bylo městským úřadem vypracováno vyrozumění o nedoplatku, kterým byly osoby přestupců upozorněny na to, že nemají zaplacené pokuty ve výši 1.000,-Kč. U poškozeného [REDAKCE] byl vydán exekuční příkaz na příkázání pohledávky za nezaplacenou pokutu ve výši 1.000,-Kč a to rozhodnutím ze dne 3.12.2013, které bylo následně zastaveno dalším rozhodnutím ze dne 14.1.2014. Podle záznamů městské policie měla obžalovaná, jako strážník ukládat pokuty poškozenému [REDAKCE] ve výši 1.000,-Kč za [REDAKCE] veřejného prostranství u obchodního domu Kaufland dne 14.2.2013, lavičky v parku dne 29.3.2013, dále se poškozený měl dopustit kouření a neuposlechnutí výzvy úřední osoby dne 19.6.2013, dne 4.2.2013 měl [REDAKCE] chodník v Havlíčkově ulici a dne 1.10.2013 měl ohrožovat chodce jízdou na kole v protisměru v Bendlově ulici. Poškozený [REDAKCE] se měl dopustit přestupkových jednání dne 4.2.2013, kdy neměl uposlechnout výzvy úřední osoby, dne 13.3., 7.4. a 1.10.2013 měl [REDAKCE] veřejná prostranství a za všechna jednání mu byla uložena pokutová pokuta, vždy po 1.000,-Kč, na místě nezaplacená. Poškozený [REDAKCE] se měl dopustit přestupkových jednání ve dnech 27.2., 19.3. a 7.4. 2013. Protiprávnost jeho jednání měla spočívat v tom, že poškozený měl [REDAKCE] prostranství v Havlíčkově ulici, v Konopeově měl kouřit na zakázaném místě a neuposlechnout výzvu úřední osoby a opětovně měl kouřit v ulici Bulharská. Poškozený [REDAKCE] se přestupkových jednání měl dopustit v dnech 23.1., 4.4. 28.6., 17.7., 4.9. a 15.11.2013, kdy měl [REDAKCE] veřejné prostranství v ulici Jiráskově, v Mikulášské ulici měl jako cyklista ohrožovat ostatní jízdou v protisměru, opakovaně měl [REDAKCE] veřejné prostranství na autobusovém nádraží v České Lípě, na hřbitově v Dolní Libchavě a v ulici Masné, dále měl přecházet mimo přechod v ulici Moskevská a v Jiráskově ulici měl [REDAKCE] veřejné prostranství a neuposlechnout výzvy úřední osoby. Poškozený [REDAKCE] se měl přestupkových jednání dopustit ve dnech 18.2., 5.3., 4.4., 20.8. a 14.10.2013. Přestupky měly spočívat ve [REDAKCE] veřejného prostranství u OD Kaufland, v ulici Masná, kde také měl také se dopustit neuposlechnutí výzvy úřední osoby. Dále poškozený měl opakovaně [REDAKCE] veřejné prostranství v ulici Sokolská, kde také v jednom případě neměl uposlechnout výzvy úřední osoby. Poškozený [REDAKCE] měl spáchat dva přestupky ve dnech 4.9. a 1.11.2013, kdy měl [REDAKCE] veřejné prostranství v ulici Děčínská a Moskevská. Poškozený [REDAKCE] byl opakovaně postižen za přestupky, kterých se měl dopustit ve dnech 20.3.2013, 7.4.2013, 22.7.2013 a 5.10.2013. Přestupky měly spočívat v tom, že poškozený neoprávněně zabral veřejné

prostranství stánkem v Poříční ulici a neuposlechl výzvy úřední osoby, dále měl v ulici Moskevské přecházet mimo přechod a v ulicích Hrnčířská a Moskevská měl [REDAKCE] veřejné prostranství. Poškozený [REDAKCE] měl spáchat přestupková jednání ve dnech 8.3., 16.5. a 18.9.2013. Měl [REDAKCE] veřejné prostranství v ulicích Sokolská a Moskevská a v jednom případě neměl uposlechnout výzvy úřední osoby. Poškozený [REDAKCE] se měl dopustit přestupkových jednání v České Lípě ve dnech 11.6., 10.8. a 9.10. 2013. Poškozený měl [REDAKCE] veřejné prostranství na náměstí Edvarda Beneše a v ulici Jižní a dále v Sokolské ulici měl jet na jízdním kole v protisměru, znečistit veřejné prostranství a neuposlechl výzvy úřední osoby. Poškozený [REDAKCE] měl spáchat přestupková jednání v České Lípě ve dnech 2.8., 9.9. a 9.11.2013. Přestupky měly spočívat v tom, že měl [REDAKCE] prostranství v ulici Mlýnská, kouřit na zastávce autobusu a neuposlechnout výzvu v ulici Bulharská a v Moskevské ulici měl jet po chodníku na jízdním kole a neuposlechnout výzvu úřední osoby. Městská policie doložila také doklady svědčící o tom, že obžalovaná [REDAKCE] jako strážník převzala příslušné pokutové bloky. Do spisu byly jednotlivé bloky na pokuty na místě nezaplacené založeny také ve fotokopiích. Policie požádala také o vyjádření Městskou policii Hlavního města Prahy, která se vyjadřovala k pokutovým blokům, které byly zajištěny v rámci prohlídky jiných prostor u obžalované. Městská policie v Praze sdělila, že obžalovaná byla v pracovním poměru od 1.9.2002 do 31.3.2012. Série pokutových bloků byla užívány v době, kdy pracovala, jako strážník na OŘ MP Praha 1. Z dalších údajů v trestním spise je evidentní, že policie prováděla podrobné šetření k osobám jednotlivých poškozených, zejména pokud jde o místo jejich pobytu z centrální evidence obyvatel. Policie také prověřovala data, kdy mělo dojít ke spáchání jednotlivých přestupkových jednání. Z listinných důkazů vztahující se k osobě obžalované [REDAKCE] bylo sice zjištěno, že má [REDAKCE] záznam v rejstříku trestů, nicméně k tomuto záznamu nelze nijak negativně přihlížet. Dále soud zjistil, že obžalovaná nebyla aktuálně projednána pro žádný přestupek.

Obecně považuje okresní soud za vhodné uvést, že ustanovením § 181 trestního zákoníku jsou chráněna jiná než majetková práva jednotlivce v oblasti vztahů rodinných, pracovních, podnikatelských apod., ale i práva právnických osob (v podnikatelských i jiných vztazích), kolektivních orgánů apod., a také státu. K naplnění znaků tohoto trestného činu je nutné způsobení vážné újmy na nemajetkových právech a jednání, které má povahu podvodného jednání. Zda jde o vážnou újmu na právech, je nutno posoudit se zřetelem k okolnostem konkrétního případu, zejména s přihlédnutím k tomu, o jaké právo a v jaké oblasti společenských vztahů šlo, jaká byla intenzita újmy na zasaženém právu či právech a jaké následky to mělo pro poškozeného, zejména zda šlo o škodlivý následek na právech lehce nebo obtížně odstranitelný, popřípadě již zcela neodstranitelný a jaká byla intenzita takového následku, a pokud měla újma na právech určité trvání, i jak dlouho trvala. Podvodné jednání – tedy uvedení v omyl nebo využití omylu, může směřovat nejen vůči poškozenému, ale i vůči jiné fyzické nebo právnické osobě. Uvedení v omyl je jednání, kterým pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci. Při využití omylu jiného pachatel sám k vyvolání omylu nepřispěl, ale po poznání omylu jiného a v příčinném vztahu k němu jednal tak, aby jinému způsobil vážnou újmu na právech. Trestný čin nebezpečného pronásledování podle § 354 trestního zákoníku je zařazen mezi trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných. Ochrana nerušeného mezilidského soužití konkretizovaná u nebezpečného pronásledování ochranou tělesné a duševní integrity, osobní svobody a soukromí každého jedince představuje objekt tohoto trestného činu. Objektivní stránka trestného činu nebezpečného pronásledování zahrnuje dlouhodobé pronásledování jiného

prováděné v konkrétních, zákonem taxativně stanovených formách jednání, které jsou způsobilé v jiném vzbudit důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých. Společným jmenovatelem takových společensky škodlivých aktivit je v jejich souhrnu záměr jiného obtěžovat tak intenzivně, že to již ohrožuje jeho psychickou a v některých případech i fyzickou integritu. Konkrétní způsoby nebezpečného pronásledování obecně zahrnují široké spektrum a různou intenzitu lidského jednání. Dlouhodobostí je u trestného činu nebezpečného pronásledování třeba rozumět přinejmenším několik vynucených kontaktů nebo pokusů o ně, které zároveň musí být způsobilé v poškozeném vyvolat důvodnou obavu. Výhrůžkou je třeba rozumět takové protiprávní (nedovolené) jednání, které je objektivně způsobilé vzbudit důvodnou obavu, aniž je ovšem nutné takovou důvodnou obavu u poškozeného skutečně vyvolat. Obsah výhrůžky je zde konkretizován ublížením na zdraví nebo jinou újmu (např. narušení sexuální integrity, rodinného soužití, způsobení škody na majetku, na odborné pověsti apod.) Za omezování v obvyklém způsobu života bude třeba považovat takové omezení dosavadního života poškozeného, ke kterému dojde proti jeho vůli nežádoucími zásahy pachatele do sféry jeho osobního, rodinného, ale i profesního života. Rozhodující přitom bude vždy hledisko subjektivně pociťované újmy poškozeného, byť určitým způsobem objektivizované. Objektem trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 trestního zákoníku je zájem státu na řádném výkonu pravomoci úředních osob, který je v souladu s právním řádem, a na ochraně práv a povinností fyzických a právnických osob. K naplnění této skutkové podstaty se vyžaduje, aby se činu dopustil pachatel – úřední osoba ve smyslu § 127 trestního zákoníku který je vždy fyzickou osobou, jako speciální subjekt, a to jednou ze tří taxativně uvedených forem jednání: a) výkonem své pravomoci způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, b) překročením své pravomoci a c) nesplněním povinnosti vyplývající z její pravomoci. Znak v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu charakterizuje pohnutku pachatele, takže k dokonání činu není třeba, aby škoda nebo újma skutečně vznikla. U pojmu vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu jde o porušování nebo obcházení konkrétního zákona nebo právní normy na podkladě zákona vydané. Pachatel jedná úmyslně aktivně v rozporu s takovou právní normou anebo úmyslně konkrétní právní normu obchází.

V průběhu hlavních líčení obžalovaná [REDAKCE] ani intervenující státní zástupce nevznesli žádné námitky ke všem prováděným důkazům s jedinou výjimkou, kdy obžalovaná [REDAKCE] namítala nesprávně zachycený záznam o výslechu svědkyně [REDAKCE]. Obžalovaná tvrdila, že v protokolu o hlavním líčení ze dne 10.9.2015 je nesprávně uvedeno, že důvodem vykázání byly dvě sms zprávy, přestože svědkyně nic takového neuváděla. Při přezkoumání této námitky byl samosoudcem znovu přehrán zvukový záznam o výslechu svědkyně [REDAKCE] který beze zbytku potvrdil správnost provedené protokolace. Proto Okresní soud v České Lípě tuto námitku obžalované [REDAKCE] odmítl, jako zcela irelevantní. Na základě podrobně provedeného dokazování v rámci několika hlavních líčení dospěl soud k jednoznačnému a bezpečnému závěru, že se obžalovaná [REDAKCE] dopustila všech jednání, pro která byla státním zástupcem postavena před soud. Obžalovaná [REDAKCE] se z části k jednáním, která jí byla kladena za vinu doznala, nicméně zpochybnila, že by pouze na základě sms zpráv, které zaslala své tehdejší přítelkyni [REDAKCE] byl poškozený [REDAKCE] vykázán ze společného obydlí. Obdobně obžalovaná doznala, že z různých mobilních telefonů, které užívala, odeslala sms zprávy, které jsou specifikovány pod bodem dvě odsuzujícího rozsudku, ale naproti tomu

zpochybnila, že by zaslala všechny zde uvedené zprávy a zcela vyloučila, že by zaslala zprávu popisující [REDAKCE] kolegy poškozeného. Obžalovaná se naopak hájila tím, že poškozeného [REDAKCE] nepronásledovala, ale naopak ona sama čelila pronásledování ze strany poškozeného. Na svou obhajobu také uváděla, že sms zprávy mohl zaslat z telefonů, které užívala, rovněž někdo jiný. K bodu tři odsuzujícího rozsudku se obžalovaná [REDAKCE] hájila tím, že je možné, že postupovala ne zcela podle zákona, když pokutovala některé osoby, u kterých nezjistila jejich totožnost po předložení občanského průkazu. Takto měla postupovat, neboť přestupce osobně znala ještě z doby, kdy jako strážník sloužila v Praze a předpokládala proto, že jedná skutečně s osobami, které takto poznala. Obžalovaná připustila svá určitá pochybení zejména z toho důvodu, že minimálně u jedné osoby bylo zjištěno, že v době, kdy měla spáchat přestupek, byla již po smrti. V této souvislosti obžalovaná na svou obhajobu uvedla také to, že podle jejího mínění nebyl jejím postupem nikdo z údajných přestupců zásadně poškozen. Takto z části uplatněná obhajoba obžalované [REDAKCE] byla však vyvrácena důkazy, které byly provedeny při hlavních líčeních před Okresním soudem v České Lípě. Soud měl k dispozici velmi podrobnou výpověď poškozeného [REDAKCE] který popsal, jakým způsobem se poznal s obžalovanou [REDAKCE] a jak byl obžalovanou od počátku velice nevhodně atakován řadou sms zpráv. Svědek zdůraznil, že jednotlivé zprávy byly formulovány tak, že napadaly jeho osobní život, [REDAKCE] a dále osobní život blízkých poškozeného. Svědek zdůraznil, že zprávy vnímal velmi negativně, projevilo se to i tím, že musel vyhledat odbornou pomoc lékaře a pravidelně lékaře navštěvoval a bral potřebné léky. Svědek rovněž zdůraznil, že obžalovaná výrazně zasáhla i do jeho rodinného života, neboť poté co navázala intimní vztah s jeho manželkou, došlo ke zhoršení vzájemných vztahů v rodině. Svědek popsal, jakým způsobem byl policií dne 1.3.2013 v nočních hodinách vykázán ze společného bydlíště. Dále také uvedl, že po vykázání policií, které bylo následně prodlouženo rozhodnutím soudu, měl znemožněn nejen vstup do trvalého bydlíště, ale hlavně mu bylo znemožněno, aby mohl být v pravidelném blízkém kontaktu se svou nezletilou dcerou [REDAKCE]. V této souvislosti potvrdil, že bývalou manželkou byl v den vykázání informován o tom, že jí byly doručeny dvě výhrušné sms zprávy, podle kterých měl údajně zařídit fyzické napadení tehdejší přítelkyně své manželky, obžalované [REDAKCE]. Výpověď poškozeného [REDAKCE] přitom koresponduje s dalšími před soudem provedenými důkazy. Podle výpovědi svědkyně [REDAKCE] skutečně tato svědkyně navázala blízký vztah s obžalovanou [REDAKCE] a poté co obdržela dvě sms zprávy uvádějící, že poškozený najal osoby k fyzickému napadení obžalované, se obrátila na policii a žádala, o vykázání poškozeného z bydlíště. Důvodem byly kromě sms zpráv i podle svědkyně stupňující se konflikty s bývalým manželem. Svědkyně rovněž potvrdila, že až do provedení domovní prohlídky neměla ponětí o tom, že sms zprávy jí na mobilní telefon zaslala právě její tehdejší přítelkyně obžalovaná [REDAKCE]. Svědkyně rovněž popsala, že s poškozeným, jako bývalým manželem měla různé spory, které dokonce řešila i policie a komise městského úřadu, nicméně poškozený nikdy nebyl potrestán pro žádné přestupkové jednání. Naopak byl pro přestupek potrestán syn svědkyně, konkrétně pro jednání, kterého se dopustil proti poškozenému. Svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že s příchodem obžalované [REDAKCE] do místa trvalého bydlíště poškozeného [REDAKCE] došlo ke zhoršení situace v celém domě. Sama nakonec ve strachu před obžalovanou raději opustila místo svého trvalého bydlíště a pobývala dva roky jinde. Svědkyně popsala nevhodné chování obžalované vůči sobě a uvedla také, že nikdy nezaznamenala mezi poškozeným [REDAKCE] a jeho manželkou fyzické napadení ze strany poškozeného. O věrohodnosti výpovědi poškozeného [REDAKCE] svědčí rovněž výpověď [REDAKCE] která potvrdila, že poškozený

vyhledal její odbornou pomoc a řešil hlavně problém spočívající v tom, že mu byl znemožněn styk s nezletilou dcerou. Po několika sezeních a jednání, také s manželkou poškozeného došlo nakonec k dohodě o umožnění styku. Nepřímě o nevhodných aktivitách obžalované [REDAKCE] [REDAKCE] svědčí také výpovědi svědků [REDAKCE] [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] popsala, jak si obžalovaná vysnila jejich společný vztah a pokud byla odmítnuta, zareagovala tím, že zasílala různé urážlivé dopisy, ale i sms zprávy hrubě očerňující manžela svědkyně. Totéž potvrdil svědek [REDAKCE] který popsal, jak mu byly zasílány různé urážlivé sms zprávy. Přitom bylo zjištěno, že část zpráv byla obžalovanou zaslána ze stejného telefonu, ze kterého byly zaslány zprávy na adresu poškozeného [REDAKCE]. Další vyslechnutí svědci, konkrétně policisté [REDAKCE] se vyjadřovali ke svému vztahu k obžalované. Svědek [REDAKCE] popsal, jak prošetřoval kauzu, týkající se manželů [REDAKCE] která nakonec neskončila u soudu, ale měla být řešena přestupkovou komisí. Svědek [REDAKCE] popisoval svou účast na prověřování a vyšetřování nyní posuzované věci a kategoricky odmítl, že by měl jakýkoliv bližší vztah k obžalované či osobám zúčastněným v celém trestním řízení. Proto také nebyl důvod, aby se z projednávání věci vyloučil. Svědek naopak potvrdil, že po celou dobu přípravného řízení byla plně respektována veškerá práva obžalované. Svědek [REDAKCE] popsal, jakým způsobem se jako policista podílel na vykázání poškozeného [REDAKCE] ze společné domácnosti. Konkrétně uvedl, že policie, kterou reprezentoval, reagovala na jednostranné oznámení [REDAKCE] a že vykázání bylo provedeno hlavně z preventivních důvodů. Tento svědek také potvrdil, že jedním z klíčových důvodů pro vykázání byly sms zprávy, které [REDAKCE] předložila a které také byly zdokumentovány do spisového materiálu. Výpovědi svědků jsou podpořeny i důkazy listinného charakteru, neboť do spisového materiálu jsou založeny sms zprávy, které byly zaslány na telefon [REDAKCE] obžalovanou [REDAKCE] z telefonního čísla [REDAKCE], tedy evidentně z telefonu, který obžalovaná užívala. Jedná se o jeden z telefonů, který byl nalezen při domovní prohlídce u obžalované v místě trvalého bydliště. Způsob provedení vykázání ze společného bydliště poškozeného [REDAKCE] je zdokumentován policií a doba vykázání je patrná nejen z rozhodnutí policie, ale zejména z následných rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě a Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Z těchto listin je proto jednoznačné, že fakticky vykázání trvalo nejméně od 1.3.2013 až do 27.5.2013, tedy po dobu téměř dvou měsíců. Z dalších listinných důkazů a hlavně odborných vyjádření bylo soudem zjištěno, že kromě výše popsaného telefonu a telefonního čísla byly policií zajištěny další mobilní telefony a SIM karty, ze kterých bylo po odborném zkoumání zjištěno, že z nich přicházely sms zprávy, které jsou popsány v rozsudku pod bodem dvě. Konkrétně z mobilního telefonu značky Nokia, [REDAKCE] bylo zasláno celkem 34 sms zpráv, v době od 6.8. do 7.10.2013 a z dalšího mobilu značky Nokia, [REDAKCE] byly v období od 22.2. do 3.9.2013 zaslány třináct sms zpráv. Stejně tak bylo odborným vyjádřením zjištěno, že z mobilního telefonu značky Samsung, [REDAKCE] byly zaslány sms zprávy na telefon [REDAKCE] dne 1.3.2013. Všechny tyto mobilní telefony, resp. SIM karty byly vydány obžalovanou resp. zajištěny při provádění domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků a soud prováděl důkaz také protokoly o těchto prohlídkách. Na základě zhodnocení všech popsaných důkazů, proto Okresní soud v České Lípě jednoznačný závěr, že hlavním důvodem k vykázání poškozeného [REDAKCE] ze společného bydliště s manželkou, které trvalo nejméně od 1.3.2013 do 27.5.2013 byly zcela nepravdivé sms zprávy, které zaslala obžalovaná [REDAKCE] [REDAKCE] na telefon manželky poškozeného. Manželka poškozeného – svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] s ohledem na vypjatou situaci, kterou obžalovaná [REDAKCE] nepochybně vědomě

stupňovala právě zasláním sms zpráv, požádala policii o vykázaní poškozeného [REDAKCE] a policie, která vycházela pouze z jednostranných informací, které měla k dispozici, postupovala v souladu se zákonem a poškozeného skutečně vykázala. Z výpovědi poškozeného a dalších důkazů je evidentní, že poškozený byl výrazně postižen tímto postupem, neboť neměl možnost užívat místo svého trvalého bydliště a zejména mu bylo znemožněno setkávání a blízký kontakt s nezletilou dcerou, které v posuzované době byly necelé [REDAKCE] roky. Negativní dopad na poškozeného lze vyvodit nejen z výpovědi samotného poškozeného [REDAKCE] ale i z výpovědi dalších svědků a také lékařských zpráv, popisující jeho zdravotní stav. Obdobně soud učinil závěr, že to byla právě obžalovaná [REDAKCE] která ze čtyř telefonních čísel, za použití několika mobilních telefonů zaslala poškozenému [REDAKCE] na jeho mobilní telefon, nejméně 47 sms zpráv. Soud s ohledem na obsah těchto zpráv nepochybuje o tom, že se jedná o zprávy výhrůžné a útočné, které působily na poškozeného velmi negativně. Obžalovaná kromě výhrůžek ublížením na zdraví, naprosto [REDAKCE] hodnotila vzhled, chování, [REDAKCE] a veškeré osobní atributy, nejen poškozeného, ale osob z jeho nejbližšího okolí. Soud má také za to, že intenzita tohoto jednání byla značná s ohledem na množství odeslaných zpráv a hlavně dobu, po kterou byly zprávy odesílány. Na poškozeného měly tyto zprávy dlouhodobě velmi negativní vztah a projevy se na jeho osobním i pracovním životě. To, že poškozený byl nesoustředěný a trpěl různými obavami a to nejen o sebe, ale i své blízké, plyne opět zejména z výpovědi poškozeného, ale i dalších výpovědi svědků a také z důkazů listinných. Podrážděnost a problémy v zaměstnání popsal jak nadřizený poškozeného svědek [REDAKCE] tak i jeho tehdejší spolupracovníci [REDAKCE] a o celkových problémech hovořila i svědkyně [REDAKCE]. O nutnosti vyhledat odbornou pomoc [REDAKCE] hovoří lékařské zprávy z [REDAKCE] ambulance v České Lípě. Nadřizený obžalované - svědek [REDAKCE] popsal, že byl informován o stížnostech na obžalovanou ze strany poškozeného [REDAKCE] ale osobně je nikdy neřešil. Uvedl rovněž, že nikdy neřešil ani žádnou konfliktní situaci mezi obžalovanou jako strážnicí městské policie a jejím kolegou strážníkem [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] popsal, že byl kontaktován poškozeným [REDAKCE] který ho žádal, aby byla obžalovaná propuštěna jako strážnice, ale jeho žádosti nevyhověl. Podobně se k věci vyjadřovala také bývalá starostka města Česká Lípa [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] kategoricky vyloučil, že by poškozenému [REDAKCE] umožnil volný pohyb po prostorách budovy městské policie a vyloučil, že by sám navštěvoval kancelář své bývalé kolegyně obžalované [REDAKCE]. Z těchto důkazů proto okresní soud učinil závěr, že nebylo prokázáno a je v podstatě vyloučeno, aby kdokoliv jiný kromě obžalované [REDAKCE] mohl na jejím tehdejších pracovišti využít některý z jí užívaných mobilních telefonů pro zaslání sms zprávy. Jednání obžalované [REDAKCE] bylo právně posouzeno pod bodem jedna rozsudku jako přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 trestního zákoníku. Okresní soud s ohledem na výše uvedené skutkové závěry uzavřel dokazování tak, že obžalovaná odesláním vylhané sms zprávy, uvedla v omyl a vystrašila [REDAKCE] natolik, že nejen podala trestní oznámení, ale také žádala vykázaní poškozeného z bydliště, kterému policie z preventivních důvodů vyhověla. Takto nepochybně způsobila poškozenému [REDAKCE] který se žádného jednání popsaného v sms zprávě ani náznakem nedopustil, vážnou újmu na jeho právech tím, že byl zcela neoprávněně vykázan z domu, kde mnoho let žil se svou rodinou. Poškozený současně měl znemožněno se do domu respektive svého bytu vrátit, nemohl se k bydlišti a osobám zde bydlícím ani přiblížit po celou dobu vykázaní, které trvalo téměř dva měsíce a hlavně nemohl být v pravidelném a intenzivním kontaktu se svou malou dcerkou. Jednání obžalované [REDAKCE] popsané pod bodem dvě rozsudku bylo právně kvalifikováno jako

prečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. c), písm. d) trestního zákoníku. Tato kvalifikace odpovídá tomu, že okresní soud nemá pochybnosti o tom, že obžalovaná [REDAKCE] záměrně, dlouhodobě a velmi intenzivně pronásledovala poškozeného [REDAKCE] tím, že samotného poškozeného a také osoby z jeho nejbližší rodiny odesláním nejméně 47 sms zpráv z různých telefonů a různých telefonních čísel hrubě a [REDAKCE] urážela a opakovaně intenzivně vyhrožovala ublížením na zdraví a dokonce i smrti. Jednání obžalované trvalo po dobu nejméně osmi měsíců a vlivem této doby a intenzity utrpěl poškozený [REDAKCE] újmu na psychickém zdraví, neboť pro poruchy spánku a diagnostikovanou [REDAKCE] poruchu musel vyhledat odbornou pomoc [REDAKCE]. Jednání obžalované se u poškozeného [REDAKCE] projevilo rovněž tak, že nemohl žít svůj obvyklý způsob života, musel neustále reagovat na různá nepravdivá tvrzení obžalované, neustále vyvracet smyšlená obvinění nejen na policii či před přestupkovou komisí, ale i v zaměstnání a veškerý tlak, který na něho obžalovaná tímto jednáním vyvinula, byl způsobitelný vzbudit v něm důvodnou obavu o své zdraví a zdraví osob jemu blízkých. K bodu tři odsuzujícího rozsudku soud kromě výpovědi a částečného doznání obžalované [REDAKCE] měl k dispozici výpovědi osob z Městské policie v České Lípě, ale i města Česká Lípa a hlavně také výpovědi poškozených s výjimkou poškozeného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] který zemřel dne [REDAKCE]. Dále měl pochopitelně soud k dispozici větší množství listinných důkazů. Jak již bylo uvedeno výše, obžalovaná [REDAKCE] připustila, že pochybila při pokutování různých osob, pokud legálním způsobem nezjistila totožnost přestupce, ale na svou obhajobu uvedla, že zřejmě nikoho z nich nepoškodila. Z výpovědi nadřízených obžalované bylo zjištěno, že obžalovaná byla hodnocena, jako strážník v zásadě bezproblémově a spíše patřila k lépe hodnoceným strážníkům. Konkrétně [REDAKCE] popsal, že jedním z hodnotících kritérií bylo to i zda strážník má výslednost, spočívající v řešení přestupkových jednání na úsecích, které byly prioritou pro město Česká Lípa v posuzované době. Svědci [REDAKCE] se shodli v tom, že v posuzované době, tedy od ledna do listopadu 2013 v žádném případě nepobývali na území města Česká Lípa a ani tímto městem neprojžděli. Proto zde nemohli spáchat žádná přestupková jednání. Kromě těchto výpovědí okresní soud zjistil, že [REDAKCE] měl páchat přestupky v České Lípě od počátku roku do listopadu 2013, přestože v té době byl opakovaně kontrolován v Praze. Obdobně byli ve stejném období postihováni obžalovanou i [REDAKCE], ale rovněž tito poškození byli několikrát ve stejném období kontrolováni v Praze. Dále je evidentní, že u pokuty vystavené dne 1.10.2013 na jméno [REDAKCE] obžalovaná jako strážník zapsala číslo cestovního pasu poškozeného, který mu však již dne 31.7.2012 byl odcizen a u pokuty vystavené dne 1.11.2013 na jméno [REDAKCE] obžalovaná uvedla číslo občanského průkazu, který poškozený již od dne 13.9.2013 prokazatelně neužíval. Poškozený [REDAKCE] měl podle pokutových bloků vystavených obžalovanou [REDAKCE] páchat přestupky od února do října 2013, přesto že dne [REDAKCE] zemřel. Do data smrti byl navíc tento poškozený opakovaně kontrolován a pokutován v Praze. Poškození [REDAKCE] byli rovněž v kritickém období opakovaně kontrolováni jako osoby pohybující se pouze v Praze. Totéž platí o poškozeném [REDAKCE]. U tohoto poškozeného z listin založených ve spise také vyplynulo, že obžalovaná [REDAKCE] uváděla u všech přestupků číslo občanského průkazu, který poškozený neměl k dispozici, neboť průkaz nahlásil úřadům jako odcizený již dne 5.6.2012. Také poškozený [REDAKCE] pobýval a byl kontrolován v Praze. Tento poškozený dne 16.4.2012 změnil příjmení a pochopitelně mu byly vystaveny i nové doklady. Přesto obžalovaná [REDAKCE] pokutovala poškozeného opakovaně v roce 2013 a stále uváděla příjmení poškozeného před změnou a také

číslo občanské průkazu, který byl v této době již neplatný. U poškozeného [REDAKCE] soud zjistil, že kromě opakovaných kontrol poškozeného svědčících o jeho pobytu v Praze je zřejmé, že na blokových pokutách za jednání, která měl poškozený páchat v České Lípě jsou shodně uvedena čísla občanského průkazu, který poškozený nahlásil jako odcizený již k datu 21.11.2012. Navíc okresní soud zjistil, že poškození [REDAKCE] byli obžalovanou tehdy jako strážníkem Městské policie v Praze v minulosti pokutováni v Praze v roce 2012, ale části B pokutových bloků, které měli jako přestupci obdržet, byly nalezeny při domovní prohlídce u obžalované [REDAKCE]. Ve spise se také nachází výzvy Městského úřadu v České Lípě, finančního odboru adresované shora uvedeným osobám k zaplacení blokových pokut na místě nezaplacených udělených obžalovanou [REDAKCE] za údajné přestupky spáchané v České Lípě. Svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že při vymáhání pokut, které byly uloženy obžalovanou [REDAKCE] zjistila nesrovnalosti, spočívající v tom, že jeden z přestupců měl být v době spáchání přestupku po smrti [REDAKCE] a další [REDAKCE] měl změnit příjmení. O svých zjištěních informovala nadřízené obžalované. Svědkyně [REDAKCE] popsala, jak bylo postupováno s pokutovými bloky, které pro svou činnost používali strážníci v České Lípě. Podle originálů pokutových bloků a dalších dokladů je evidentní, že obžalovaná jako strážník městské policie pokutovala výše popsané poškozené za přestupková jednání, spočívající zejména v údajném [REDAKCE] veřejných prostranství, jízdě na jízdním kole v protisměru nebo jiným ohrožujícím způsobem, za kouření na zakázaných místech a neuposlechnutí úřední osoby – strážníka. Jednotlivé pokuty jsou přesně specifikovány v odsuzujícím rozsudku pod bodem tři. Soud zcela akceptoval popis skutku zvolený obžalobou, právě s ohledem na veškeré listinné důkazy. Navíc ani obžalovaná [REDAKCE] v průběhu řízení před soudem nezpochybnila popis skutku, pokud jde o datum vystavení pokutových bloků včetně zde uvedených sérií a čísel. Dokazování u tohoto bodu rozsudku proto nemohlo být uzavřeno jinak, než tak, že obžalovaná [REDAKCE] zcela vědomě vystavovala pokutové bloky za údajná přestupková jednání, která však poškození popsaní v tomto bodu rozsudku nemohli spáchat, neboť se v kritickém období v České Lípě vůbec nenacházeli. Obžalovaná evidentně zneužila své informace z dob svého působení jako strážníka v Praze, neboť u všech poškozených měla k dispozici jejich osobní údaje tj. jméno, příjmení i datum narození a bydliště a rovněž čísla osobních dokladů, které poškození užívali v roce 2012 v Praze. Obžalovaná si byla vědoma, že jednotliví poškození nejsou pachateli žádného přestupkového jednání, ale přesto je za takové pachatele označila. Kromě toho si byla vědoma faktu, že poškození budou vystaveni tomu, že Město Česká Lípa bude v dobré víře vymáhat splnění sankce – zaplacení pokuty po osobách, které se žádného přestupku nedopustili. Takto obžalovaná postupovala jako strážník Městské policie v České Lípě tedy úřední osoba ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku. Proto bylo její jednání právně kvalifikováno jako přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil veškeré podstatné okolnosti uvedené v příslušných pasážích trestního zákoníku. Obžalovaná [REDAKCE] spáchala více úmyslných trestných činů a proto přicházelo v úvahu uložení úhrnného trestu ve smyslu nejpřísnějšího ustanovení § 329 odst. 1 trestního zákoníku. Podle tohoto ustanovení bylo možno uložit obžalované [REDAKCE] trest odnětí svobody v sazbě jednoho roku až pěti let. Kromě přitěžující okolnosti, spočívající ve spáchání více trestných činů, soud obžalované žádnou další přitěžující okolnost nepřičetl. Naproti tomu ve prospěch obžalované, byla jako polehčující

okolnost, hodnocena její dosavadní bezúhonnost, neboť k záznamu v rejstříku trestů nelze rozhodně nijak negativně přihlížet. Z části mohl soud přiznat obžalované [REDAKCE] také polehčující okolnost doznání i když tuto okolnost nelze přecenit s ohledem na celkový postoj obžalované k posuzované trestné činnosti. Po zhodnocení výše naznačených přitěžujících a polehčujících okolností dospěl soud k závěru, že obžalované [REDAKCE] je možno za její trestnou činnost uložit stále ještě výchovný trest odnětí svobody a není třeba ukládat přímý trest represivní. Jako přiměřený byl proto obžalované uložen trest ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby a to v trvání dvaceti měsíců. Výkon takto uloženého trestu byl současně podmíněně odložen a obžalované [REDAKCE] byla jako přiměřená stanovena zkušební doba v trvání dva a půl roku. Takto uložený trest považuje okresní soud za přiměřený posuzovaným trestným činům a hlavně za trest výchovný, který by měl vést obžalovanou k tomu, aby se jednáním popsaného zejména pod body jedna a dvě odsuzujícího rozsudku jednoznačně vyvarovala. Vzhledem k tomu, že trestná činnost obžalované [REDAKCE] popsaná pod bodem tři odsuzujícího rozsudku a zprostředkovaně i pod body jedna a dvě rozsudku nepochybně souvisela s tím, že obžalovaná vykonávala zaměstnání, spočívající v práci strážníka u obecní policie, učinil okresní soud zároveň závěr, že je třeba reagovat na tuto okolnost také uložením trestu zákazu činnosti. Okresní soud považuje za naprosto nepřijatelné, aby strážník či jakýkoliv jiný příslušník ozbrojených sil a bezpečnostních sborů zneužil své postavení a svou pravomoc způsobem, kterým postupovala právě obžalovaná [REDAKCE]. Proto byl obžalované současně uložen také trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu zaměstnání u obecní policie a jako příslušníka ozbrojených sil a bezpečnostních sborů, a to na dobu tři roky. Kromě výchovného trestu odnětí svobody a trestu zákazu činnosti, soud obžalované uložil rovněž trest propadnutí věci ve smyslu 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Trest propadnutí věci se dotýkal mobilních telefonů, SIM karet a dokladů k SIM kartám a dále několika flash disků, neboť evidentně všechny tyto věci sloužily obžalované [REDAKCE] k páčání shora popsané trestné činnosti.

V rámci adhezního řízení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojil poškozený [REDAKCE]. Tento poškozený uplatnil nárok na náhradu škody za skutky popsané pod body jedna a dvě obžaloby, nyní za skutky pod body jedna a dvě rozsudku, a to ve výši 100.000,-Kč a dále ve výši 200.000,-Kč. Celkově poškozený požadoval zaplatit na náhradu škody za utrpěnou nemajetkovou újmu částku ve výši 300.000,-Kč. Okresní soud v České Lípě po provedeném dokazování učinil závěr, že nárok, který poškozený uplatnil je ve svém základu zcela důvodný, nicméně soud se neztotožňuje s výší takto uplatněného nároku. V každém případě bylo nepochybně prokázáno, že poškozený [REDAKCE] utrpěl úmyslným jednáním obžalované vážnou újmu na svých právech a kromě toho i utrpěl újmu na zdraví, zejména na zdraví duševním. Poškozený byl dlouhodobě v řádu mnoha měsíců vystaven intenzivnímu tlaku, který na něj obžalovaná vyvíjela, nejenom prostřednictvím zasílání různých nevhodných, urážejících a [REDAKCE] sms zpráv, ale i tím, že se poškozeného snažila zdiskreditovat v zaměstnání i ve společenském životě. Proto soud učinil závěr, že takto utrpěná újma vyžaduje náhradu v penězích. Vzhledem k intenzitě a dlouhodobému charakteru jednání obžalované, které bylo zcela cílené proti poškozenému, dospěl soud k závěru, že musí obžalovaná [REDAKCE] zaplatit na náhradu nemajetkové újmy částku 100.000,-Kč. Soud se ztotožnil s návrhem poškozeného v tom směru, že za jednání obžalované [REDAKCE] popsané pod bodem jedna rozsudku je třeba přiznat nemajetkovou újmu o něco nižší než za jednání popsané pod bodem dvě rozsudku. Jako přiměřené proto soud shledal povinnost zaplatit za jednání pod bodem částku

40.000,-Kč a za jednání pod bodem dvě částku 60.000,-Kč, tedy dohromady částku 100.000,-Kč. Vzhledem k tomu, že poškozený [REDAKCE] uplatnil nárok na náhradu vyšší, než o které bylo rozhodnuto, byl se zbytkem takto uplatněného nároku na náhrady škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odst. 2 trestního řádu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **osmi dnů** ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 30. března 2016

Mgr. Milan Vencl, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Eva Lepková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 11.10.2016. Připojení doložky provedla Renata Bahníková dne 02.02.2017.

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 11. října 2016, o odvolání obžalované [REDAKCE]. [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 30. března 2016, č.j. 2T 26/2015 – 985, **t a k t o** :

Podle § 256 tr. řádu se odvolání **z a m í t á** .

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 30.3.2016, č.j. 2 T 26/2015 – 985, byla obžalovaná [REDAKCE] uznána vinnou, že

1/
dne 1.3.2013 v 9.36 hodin v úmyslu poškodit [REDAKCE] zaslala z blíže neurčeného místa do České Lípy, okres Česká Lípa, své přítelkyni [REDAKCE] tehdy [REDAKCE] jeho jménem výhrůžnou SMS zprávu z telefonního čísla [REDAKCE], ve které uváděla, že [REDAKCE] zaplatil pěti lidem, aby [REDAKCE] zřídili a pořezali tak, že ji nepozná vlastní matka, přičemž na základě této SMS zprávy byl [REDAKCE] Policií ČR, KŘP Libereckého kraje, ÚO Česká Lípa, OOP Česká Lípa téhož dne ve 22.31 hodin na základě potvrzení o vykazání vedeného pod č.j. [REDAKCE] vykázan podle ustanovení § 44 zák. č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky ze svého trvalého bydliště v [REDAKCE] následně mu bylo na základě usnesení o předběžném opatření Okresního soudu v České Lípě podle § 76b o.s.ř. vydaného pod č.j. 37Nc 4092/2013-29, zakázáno setkávání se s navrhovatelkou [REDAKCE] [REDAKCE] zdržet se vstupu do bytu, který navrhovatelka obývá společně s [REDAKCE] a také vstupu do bezprostředního okolí ve vzdálenosti 100 m od předmětného domu a bytu po dobu jednoho měsíce od vykonatelnosti rozhodnutí, kdy Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec rozhodl usnesením ze dne 27.5.2013 pod č.j. 35Co 367/2013-45 tak, že se usnesení Okresního soudu v České Lípě mění tak, že se návrh na vydání předběžného opatření zamítá, přičemž toto jednání obviněné [REDAKCE] [REDAKCE] způsobilo vážnou újmu na právech tím, že nemohl po dobu více než dvou měsíců bydlet ve svém bydlišti v [REDAKCE] a být v každodenním kontaktu se svou nezletilou dcerou [REDAKCE]

2/
v době od 22.2.2013 do 7.10.2013 opakovaně a vytrvale z blíže neurčeného místa z telefonních čísel [REDAKCE] prostřednictvím

minimálně 47 SMS zpráv napadala v České Lípě, okres Česká Lípa, [redacted] různými výhrůzkami a nadávkami, kde mu vyhrožovala ublížením na zdraví, smrtí, útočila na jeho blízkou rodinu, zejména matku, sestru a bývalou manželku, konkrétně mimo jiné zprávami "tvoje bejvalka je kočka, od té doby, co se tě zbavila, vid' ty [redacted], už ti zvoní [redacted] tak co ty [redacted] už ti [redacted] rozmlátila [redacted], ty [redacted] za vše zaplatíš a za našeho kámoše, [redacted] [redacted] ty jsi nechal [redacted] Ty si [redacted], pápá v kriminále..., ty [redacted] [redacted] A víš, proč ti říkám [redacted] Protože do [redacted] ale dalekého okolí, protože byla [redacted], takže ty ani nevíš, z kolika [redacted] [redacted] Vypadáš s tou [redacted] jak [redacted], s tím svým [redacted] Vona ta tvoje [redacted] a ty se svým [redacted] [redacted] nemáš na výběr, vid' ty [redacted].., jsi [redacted] a já tě dostanu..., podívej se na svou [redacted] To jen pravej [redacted] je víc než ty, [redacted] protože ostatní z ní [redacted] [redacted] to si sežereš až do konce, ty [redacted] víc než ta tvoje [redacted] pomůžem bejvalce zničit tě ty [redacted] kdy toto jednání jej omezuje v obvyklém způsobu života zejména tím, že je v zaměstnání nesoustředěný a trpí poruchami spánku a tímto jednáním vzbudila u [redacted] důvodnou obavu o jeho život a zdraví a život a zdraví jemu blízkých, kdy musel vyhledat pomoc psychiatra, který zjistil, že trpí lehčí depresivní poruchou v souvislosti se stalkingem cizí osoby,

3/

v období od 23.1.2013 do 15.11.2013 na území města Česká Lípa, okres Česká Lípa, jako úřední osoba-strážník Městské policie v České Lípě, v úmyslu způsobit jinému škodu, vykonávala svou pravomoc způsobem odporujícím § 6 odst. 1 zák. č. 553/1991 Sb. o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů a § 84 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kdy dne 4.2.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0077901, dne 13.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087070, dne 7.4.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087220, dne 4.5.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087136 a dne 1.10.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 009578 osobě [redacted] dále dne 4.2.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0093800, dne 14.2.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0077908, dne 22.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087197, dne 19.6.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087405 a číslo bloku E 0087406 a dne 1.10.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095779 osobě [redacted] dále dne 4.9.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095708 a dne 1.11.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095858 osobě [redacted] dále dne 18.2.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0077907, dne 5.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087064, dne 4.4.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087215 a číslo

bloku E 0087216, dne 20.8.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095706 a číslo bloku E 0095707 a dne 14.10.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095824 osobě [REDAKCE] dále dne 23.1.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0093798, dne 4.4.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 00872013, dne 28.6.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087407, dne 17.7.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095647, dne 4.9.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095709 a dne 15.11.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095827, číslo bloku E 0095828 a číslo bloku E 0095829 osobě [REDAKCE] dále dne 8.8.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095702, dne 9.9.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095710 a číslo bloku E 0095771 a dne 9.11.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095859 a číslo bloku E 0095860 osobě [REDAKCE] dále dne 11.6.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087404, dne 10.8.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095705 a dne 9.10.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095851, číslo bloku E 0095852 a číslo bloku E 0095853 osobě [REDAKCE] [REDAKCE] dále dne 20.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087193 a číslo bloku E 0087194, dne 17.4.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087234, dne 22.7.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095650 a dne 5.10.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095821 osobě [REDAKCE] dále dne 8.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087067, dne 16.5.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087139 a dne 18.9.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0095772 a číslo bloku E 0095773 osobě [REDAKCE] dále dne 27.2.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087061, dne 19.3.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087168 a číslo bloku E 0087169 a dne 7.4.2013 neoprávněně vystavila pokutový blok série GE/2013, číslo bloku E 0087231 osobě [REDAKCE] za přestupky zejména proti veřejnému pořádku a na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomániemi podle zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a za přestupky dle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ač věděla, že přestupek nebyl zjištěn a obvinění z přestupku nejsou ochotni pokutu zaplatit, neboť se v dané době na daném místě nenacházeli a žádného přestupku se nedopustili, v úmyslu jim přivodit bezdůvodnou újmu v podobě finanční škody způsobené jim vymáháním nezaplacených pokut příslušným orgánem obce. Jednání obžalované pod bodem 1/ bylo právně kvalifikováno jako přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pod bodem 2/ jako přečin nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), písm. c), písm. d) trestního zákoníku a pod bodem 3/ jako přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Obžalované byl uložen podle § 329 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvaceti (20) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání dva a půl (2,5) roku.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání u obecní policie a jako příslušníka ozbrojených sil a bezpečnostních sborů a to na dobu tři roky.

Současně byl podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložen trest propadnutí věci:

- doklad O2 k SIM kartě č. [REDACTED]
- doklad O2 k SIM kartě č. [REDACTED]
- 1 ks obal od SIM karty č. O2 – [REDACTED]
- 1 ks mobilní telefon NOKIA 6021, stříbrnočerné barvy, IMEI [REDACTED]
karta č. [REDACTED]
- 1 ks mobilní telefon NOKIA stříbrnočerné barvy, [REDACTED]
- 1 ks mobilní telefon zn. Samsung [REDACTED]
- 1 ks mobilní telefon zn. Alcatel One Touch 303, [REDACTED] v krabici
s příslušenstvím
- 1 ks SIM karta č. [REDACTED]
- 1 ks SIM karta č. [REDACTED]
- 1 ks flash disk zn. [REDACTED] oválného tvaru
- 1 ks flash disk zn. [REDACTED]
- 1 ks flash disk zn. [REDACTED]
- 1 ks flash disk zn. [REDACTED]

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovaná [REDACTED]
uložena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozenému [REDACTED]
[REDACTED] částku ve výši 100.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byl poškozený [REDACTED] se
zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech
občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná v zákonné lhůtě odvolání, které odůvodnila jednak sama a jednak prostřednictvím svého obhájce. Obžalovaná ve svém odvolání vytýká soudu prvního stupně, že neměl snahu zjišťovat skutečný stav věci a nepřihlédl k tomu, že většina svědků ze strany [REDACTED] byla předem ovlivněna, nebo jejich svědectví bylo prokazatelně lživé. Právní zástupkyně poškozeného [REDACTED] JUDr. Jarmila Holovčáková ovlivňovala svědkyni [REDACTED] a poškozený [REDACTED] ovlivňoval svědka [REDACTED]. Obžalovaná dále vyslovuje nesouhlas s chováním státního zástupce Mgr. Michaela Dostála, který se při hlavním líčení vysmíval některým svědkům, kteří vypovídali ve prospěch obžalované. Obžalovaná upozorňuje na nepřesnosti, které se nacházejí v odůvodnění napadeného rozsudku. Konkrétně na straně 6. rozsudku se píše: „Poškozený jí podle jejího mínění také poškodil motorové vozidlo zn. [REDACTED] které měla zaparkováno v [REDACTED] Trestná činnost poškozeného byla prokázána. Na straně 9. rozsudku se píše: „[REDACTED] byla dne 23.2.2013 přítomna tomu, že poškozený v opilosti

napadl [REDACTED]. Toto tvrzení svědkyně [REDACTED] takto neřekla a text rozsudku není pravdivý. Na straně 10. rozsudku se hovoří o výpovědi svědka [REDACTED] ale je zde zcela opomenut fakt, že na její dotaz, zda někdy byla finančně, či jinak ohodnocena za výběry, pokud v zaměstnání [REDACTED] odpověděl, že ne. Na straně 11. rozsudku se píše o výpovědi svědka [REDACTED] ve které zcela záměrně chybí dotaz obžalované na svědka, zda je bývalým milencem její nynější přítelkyně a zároveň svědkyně [REDACTED] kvůli které se rozvedl a ona si ho odmítla vzít za manžela. [REDACTED] se k tomuto faktu u soudu přiznal. Dále obžalovaná nesouhlasí s tím, že v bodě 1. rozsudku se píše, že [REDACTED] byl vykázán na základě SMS zpráv, které uváděly, že si sjednává lidi, aby [REDACTED] zřídili a pořezali. Svědek [REDACTED] uvedl, že [REDACTED] vykázal na základě toho, že [REDACTED] ohrožována, slovně urážena a fyzicky napadána, a to v přítomnosti nezletilého dítěte. Obžalovaná také vyjadřuje nesouhlas s tím, kolik měla na flash discích uloženo fotek [REDACTED] a nesouhlasí s množstvím SMS zpráv, které měla [REDACTED] zasílat. Nejsou uvedeny SMS zprávy, ve kterých obžalovaná žádá poškozeného, aby je nechal být, aby jí přestal ničit auto, aby přestal se svou protiprávní činností... Obžalovaná následně uvádí svědky, kteří mohou potvrdit trestnou činnost poškozeného [REDACTED] vůči její osobě, o kterých u okresního soudu nevěděla: [REDACTED]

[REDACTED] Obžalovaná upozorňuje na to, že v roce 2013 volal vyšetřovatel SKPV, svědek [REDACTED] soukromě své bývalé milence [REDACTED] a informoval ji o tom, že by si měla dávat pozor a nejlépe se obžalované zbavit, jelikož Policie ČR, SKPV, proti ní shání důkazy a shromažďuje informace na popud [REDACTED]. V této souvislosti se obžalovaná dotazuje, proč by riskovala a záměrně sama sebe vystavovala takovému nebezpečí. Dalším faktem na obhajobu obžalované je, že starší [REDACTED] udržuje již delší dobu poměr s [REDACTED] se svým [REDACTED] a obžalovaná je viděla již téměř před dvěma lety v milostném objetí. Je tedy jisté, že [REDACTED] ji sledoval i jejím prostřednictvím, neboť neustále žila a pohybovala se v domácnosti své matky [REDACTED] se jí snaží poškodit neustálými pomluvami. Nakonec ji její matka přestala pouštět do bytu. V důsledku toho [REDACTED] přitvrdila a začala proti obžalované popuzovat i [REDACTED]. Dále se obžalovaná ohrazuje proti trestu propadnutí věci, konkrétně flash disků. Ani jeden z nich nebyl v žádném případě použit k trestnému činu. Materiály uložené na těchto discích týkající se domácího násilí jsou materiály, které jí poskytl vyšetřovatel SKPV v této kauze [REDACTED] jelikož přednášela o této problematice. Soudu prvního stupně je vytýkáno, že si toto neověřil. Následně obžalovaná poukazuje na to, že poškozený [REDACTED] a jeho hygienické návyky jsou téměř [REDACTED]. Tyto skutečnosti byly obsahem několika SMS zpráv doručených [REDACTED] které obžalovaná nepsala, ale s jejich obsahem se ztotožňuje. To jí však nemůže být dáváno k tíži. Poškozený [REDACTED] byl ten, kdo je nebezpečně pronásledoval a činí tak dodnes. Za to nebyl nijak potrestán. Následně obžalovaná líčí svůj vztah s [REDACTED] který je šťastný. Dle názoru obžalované se peníze, které poškozený [REDACTED] požaduje za svoj údajnou újmu, zcela minou účinkem, neboť je v insolvenci. Z jeho strany se jedná jen o pomstu. Obžalovaná vyslovuje obavy z toho, že bude bičována, či lámána v kole, za svou sexuální orientaci. Poukazuje na to, že za celý svůj život měla [REDACTED] partnerek, kterým byla vždy naprosto věrná a oddaná a je na to velmi pyšná a hrdá. Opovrhuje všemi, kteří se jí snaží v této kauze moralizovat a snaží se z ní udělat opovrženímhodné individuum, kterými jsou mnozí z nich. Většina z těch, kteří se podíleli na této kauze, měli mimomanželské milostné poměry, včetně vyšetřovatele SKPV [REDACTED], a to právě s [REDACTED] který i přes tento

fakt měl dokonce tu drzost obžalovanou zatýkat. I poškozený [REDACTED] během svého manželství s [REDACTED] udržoval poměr se svojí bývalou ženou, což jeho bývalá žena potvrdila starostce města Česká Lípa paní [REDACTED] když ji tam [REDACTED] poslal, aby obžalovanou pošpinila a žádala její okamžité propuštění z práce pro její sexuální orientaci. Výpovědi svědků [REDACTED] označuje obžalovaná jako lživé. Závěrem navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc znovu a důkladně projednána.

V odvolání vypracovaném obhájcem obžalované JUDr. Františkem Divišem se uvádí, že obžalovaná nesouhlasí s tím, že by svým telefonátem přítelkyni [REDACTED] výhrůžnou SMS zprávou způsobila vykázaní [REDACTED] z bydliště, což mělo způsobit vážnou újmu na jeho právech. Obžalovaná popírá, že by v době od 22.2.2013 do 7.10.2013 opakovaně a vytrvale z blíže neurčeného místa prostřednictvím minimálně 47 SMS zpráv napadala v České Lípě [REDACTED] různými výhrůžkami a nadávkami. Tímto jednáním měla vzbudit u [REDACTED] o život a zdraví a život a zdraví jemu blízkých. Nezakládá se zcela na pravdě, že v období od 23.1.2013 do 15.11.2013 na území města Česká Lípa jako úřední osoba – strážník Městské policie v České Lípě, v úmyslu způsobit jinému škodu, vykonávala svou pravomoc způsobem odporujícím § 6 odst. 1 zák.č. 553/1991 Sb. o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů a § 84 odst. 1 zák.č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů tím, že neoprávněně vystavovala dále specifikované pokutové bloky nadále uvedné osoby. Následně je v odvolání poukazováno, že [REDACTED] měl přístup do budovy Městské policie a měl zde kamarádské vztahy s některými strážníky Městské policie, zvláště jde o [REDACTED] mohl volně navštěvovat ředitele Městské policie a stěžovat si na své rodinné problémy a na obžalovanou jako strážníka Městské policie. Tuto situaci popsal i ředitel Městské policie [REDACTED], u kterého [REDACTED] intervenoval za propuštění obžalované z pracovního poměru, a to pro její morální kredit. Dokonce mu i [REDACTED] telefonoval, že viděl obžalovanou v obchodě v pracovní době. Obdobně se k vzájemným vztahům mezi [REDACTED] a obžalovanou vyjadřovala [REDACTED] který na ní požadoval, aby obžalovanou vyhodila z pracovního poměru u Městské policie, a to zejména pro její osobně vztah s kolegy. K psychickému stavu [REDACTED] se vyjádřil i svědek [REDACTED], který na jeho chování v roce 2013 nepozoroval výraznější změny, byl jen naštvaný. Nevšiml si, že by trpěl depresemi. K vykázaní [REDACTED] došlo poté, co jmenovaný fyzicky napadl svou bývalou manželku. Bála se jej a toto oznámila na policii. To, že došlo k vykázaní [REDACTED] na základě výpovědi a trestního oznámení [REDACTED] potvrdil ve své výpovědi i [REDACTED]. I v odvolání obhájce je upozorňováno, že v rozsudku nejsou uváděny SMS zprávy, ve kterých obžalovaná žádala [REDACTED] aby ji nechal být, aby jí přestal ničit auto, aby přestal se svou protiprávní činností, nebo že ho předá policii... Ke skutku pod bodem 3. je pak uváděno, že obžalovaná své pochybení spatřuje v tom, že o přestupcích nesešla úřední záznamy. Nezpochybňuje, že neměla k dispozici občanský průkaz těchto osob, což vysvětlila jejich fyzickým stavem, kdy ani nebyli schopni mluvit. Volala jim i záchranku, ale jejich osádky nebyly ochotny tyto lidi odvážet. Některé z nich znala z Prahy. Pochybila u dvou osob, které již byly mrtvé. Pokutové bloky jim ponechávala, nebrali si je. Za udělené pokutové bloky nebyla obžalovaná nijak zvýhodňována odměnou apod. Samotné pokuty se ani nevymáhaly a nikdo nebyl poškozen. I v případě flash disků je namítáno, že ani jeden z nich nebyl použit k trestnému činu a některé z těchto flash disků nejsou obžalované. Tři kusy fotografií [REDACTED] které byly uloženy na zmíněných flash discích obžalovaná ani nefotila. Materiály uloženy na těchto discích se týkají domácího násilí a obžalované je poskytl

vyšetřovatel SKPV pan [REDAKCE] jelikož obžalovaná o této problematice přednášela. Dále je v odůvodnění namítáno, že uložené odškodnění poškozenému nelze považovat za objektivně prokázané. O jeho duševním stavu hovoří nejen svědek [REDAKCE] ale nepřímo o jeho chování vypovídají funkcionáři Městské policie [REDAKCE] či starostka města [REDAKCE]. O jeho chování svědčí i soudu doložené přestupkové věci řešené komisí pro projednávání přestupků Města Česká Lípa. Ze žádného tohoto důkazu není patrné, že by [REDAKCE] trpěl nějakými duševními problémy, či se obával o své zdraví. Naopak to byla obžalovaná, kdo se bránil chování [REDAKCE] proti své osobě, k čemuž hledala pomoc u orgánů státní moci. Když takováto pomoc byla negativní, odesílala na adresu [REDAKCE] SMS zprávy jako obranu proti jeho SMS zprávám, které však nebyly nikdy předmětem prověřování orgánů činných v tomto trestním řízení. Závěrem je navrhopáno, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání obžalované [REDAKCE] přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu napadený rozsudek i správnost postupu řízení předcházejícího a dospěl k závěru, že odvolání obžalované není důvodné.

Předně je třeba uvést, že soud prvního stupně provedl řízení, ve kterém nedošlo k žádným takovým vadám, které by mohly mít vliv na uplatnění práva obhajoby, nebo na zabezpečení řádného objasnění věci. Soud prvního stupně postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je pro rozhodnutí nezbytný. V průběhu hlavního líčení byly zákonným způsobem provedeny všechny potřebné důkazy.

Jak vyplývá z odvolání obžalované, její námitky směřují jednak do hodnocení důkazů soudem prvního stupně a jednak do odůvodnění napadeného rozsudku. V souvislosti s hodnocením důkazů je třeba uvést, že soud prvního stupně hodnotil provedené důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu. Hodnocení důkazů je výhradním právem soudu, který ve věci rozhoduje v prvním stupni a který tyto důkazy v hlavním líčení bezprostředně uvádí. Odvolacímu soudu nepřísluší z podnětu podaného odvolání měnit skutkové a v návaznosti na to právní závěry jen proto, že by odvolatel provedené důkazy hodnotil jinak. Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně by odvolací soud mohl zasáhnout pouze tehdy, pokud by toto hodnocení vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo neúplné, či nebralo zřetel na podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. Takovéto nedostatky však nelze napadenému rozsudku vytýkat. V odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně rozvedl jak obsah jednotlivých důkazů, tak své úvahy a odůvodnění rozsudku splňuje požadavky dané ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovaná uplatňuje námitky týkající se odůvodnění napadeného rozsudku, a to konkrétně na straně 6. rozsudku, kde se uvádí: „Poškozený jí podle jejího mínění také poškodil motorové vozidlo zn. [REDAKCE] které měla zaparkováno v [REDAKCE]. Obžalovaná uvádí, že tato trestná činnost [REDAKCE] je nepopíratelným faktem. V této souvislosti je třeba upřesnit, že poškozený [REDAKCE] nepopírá, že obžalované vozidlo poškodil poškrábáním, avšak kategoricky odmítá, že by její vozidlo poškodil přeřezáním brzdových hadiček. Toto je skutečně pouze domněnkou obžalované ničím nepodloženou. Dále má obžalovaná výhrady k odůvodnění rozsudku na straně 9., kde se píše:

██████████ byla dne 23.2.2013 přítomna tomu, že poškozený v opilosti napadl jejího ██████████. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 10.9.2015 založeném na č.l. 949 až 956 a poslechem zvukového záznamu krajský soud zjistil, že k dotazu obhájce svědkyně ██████████ uvedla to, co uvádí soud prvního stupně v odůvodnění rozsudku na str. 9. V odvolání obžalovaná toliko namítá, že text rozsudku je nepravdivý, ale nekonkretizuje, který údaj ve výpovědi svědkyně měl být dle jejího názoru soudem prvního stupně zkreslen. Zcela bezpředmětná je i námitka obžalovaného ve vztahu k výpovědi svědka ██████████ na straně 10. rozsudku, kde soud prvního stupně neuvedl, že obžalovaná nebyla nikdy zvýhodněna, ani odměněna za výběry pokut. Předně je třeba říci, že tato skutečnost nemá sebemenší význam při posuzování viny obžalované ve vztahu ke skutku pod bodem 3. Ve věci je rovněž bez významu, zda svědek ██████████ je bývalým milencem svědkyně ██████████. Lze přisvědčit obžalované, že v průběhu hlavního líčení konaného dne 10.9.2015 tento dotaz svědkovi položila, přičemž se svědek dotazoval soudu, zda je povinen na takovou otázku odpovídat. Soudem byl poučen, že na takový dotaz odpovídat nemusí. Obecně lze k námitkám obžalované týkajícím se odůvodnění odvolání uvést, že podle § 125 odst. 1 tr. řádu, pokud rozsudek obsahuje odůvodnění, soud v něm stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Odůvodnění všech výroků i okolností s nimi souvisejících musí vždy vycházet ze zhodnocení důkazů (§ 2 odst. 6), na jejichž základě soud dospěl k závěru vyjádřenému ve vyjádření rozsudku. Odůvodnění výroku o vině musí být výrazem naprosto jednoznačného, žádné důvodné pochybnosti nevzbuzujícího závěru, že se právě obžalovaný dopustil skutku uvedeného ve výroku rozsudku, že tento skutek vykazuje znaky některého trestného činu, uvedeného ve zvláštní části trestního zákona a je třeba zdůraznit, že smyslem odůvodnění rozsudku není doslovné opisování obsahu jednotlivých důkazů, zejména výpovědi obžalovaného a svědků. Jak uvedeno výše, odůvodnění napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 125 tr. řádu.

Rovněž nelze akceptovat námitky obžalované, že došlo k ovlivňování svědků, jednak zmocněnkyní poškozeného ██████████ JUDr. Jarmilou Holovčákovou a jednak samotným poškozeným. Obžalovaná uvádí, že když zmocněnkyně poškozeného ██████████ JUDr. Jarmila Holovčáková ovlivňovala svědkyni ██████████ a domlouvala s ní neskrývaně podrobnosti její výpovědi, byl tomu přítomen i její obhájce JUDr. František Diviš. Je mimo jakoukoli pochybnost, že pokud by tomu tak skutečně bylo, obhájce obžalované by na takové nezákonné jednání upozornil soud prvního stupně. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že hlavní líčení bylo konáno ve dnech 11.6.2015, 10.9.2015, 3.12.2015 a 30.3.2016. Na žádném z protokolů o hlavním líčení však nejsou zaznamenány námitky obžalované, resp. jejího obhájce, týkající se toho, že dochází k ovlivňování svědků ze strany poškozeného a jeho zmocněnkyně. Rovněž nebyly uplatněny žádné námitky týkající se údajného nevhodného chování státního zástupce vůči vyslychaným svědkům. Je zcela zřejmé, že se v daném případě jedná o subjektivní vjemy obžalované objektivně ničím nepodložené.

Bezpředmětné jsou také námitky obžalované, že v soudním, ani vyšetřovacím spise, se neobjevily SMS zprávy, ve kterých poškozeného žádá, aby je nechal být, aby přestal se svou

protiprávní činností, jestli si uvědomuje, že když obžalované prořeže brzdové hadičky na autě, že se v tom autě může zabít i jeho dvouletá dcera, kterou tím autem vozí... Pro posouzení jednání obžalované nejsou tyto SMS zprávy podstatné. Naopak krajský soud dokazování doplnil k návrhu obžalované, který učinila před soudem prvního stupně a vyžádal si zprávu od [REDAKCE]. Obžalovaná se v souvislosti s trestem propadnutí věci hájila tím, že materiály, které byly na propadnutých diskách uloženy, týkaly se domácího násilí a tyto materiály jí měl poskytnout vyšetřovatel SKPV [REDAKCE]. Jmenovaný k dotazu krajského soudu uvedl, že pokud obžalovaná disponuje dokumenty, které lze spojit s jeho osobou, a které nejsou vyhotoveny ve smyslu zákona č. 141/1961 Sb. nebyl jejich vědomým dárcem. Toto vyjádření bylo v průběhu veřejného zasedání konstatováno a obžalovaná se k němu vyjádřila tak, že s panem [REDAKCE] jednali v přátelském duchu, on jí to dal na CD a ona si myslí, že by to CD našla. Z vyjádření [REDAKCE] vyplývá, že i námitka obžalované týkající se CD disků je nedůvodná.

Soud prvního stupně nepochybil, pokud v případě skutku pod bodem 1. vycházel z výpovědi svědkyně [REDAKCE], dříve [REDAKCE] a z výpovědi svědka [REDAKCE]. Z obou těchto výpovědí zcela jednoznačně vyplývá, že důvodem vykázání poškozeného [REDAKCE] z místa bydliště byla výhrůžná SMS zpráva, kterou obžalovaná zaslala svědkyni [REDAKCE]. Z výpovědi této svědkyně bylo zjištěno, že v té době byly její vztahy s bývalým manželem narušeny, avšak impulzem k tomu, že se obrátila na policii, byla právě výhrůžná SMS zpráva. Výpověď svědkyně [REDAKCE] je v souladu s výpovědí svědka [REDAKCE] který realizoval vykázání poškozeného [REDAKCE] ze společné domácnosti. Tento svědek potvrdil, že jedním z hlavních důvodů pro vykázání byly SMS zprávy, které [REDAKCE] předložila. V souladu se svědeckými výpověďmi [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou i listinné důkazy, který spisový materiál obsahuje. Jednak jsou to předmětné SMS zprávy, rozhodnutí o vykázání poškozeného [REDAKCE] a rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě a Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Výhrůžné SMS zprávy, které obžalovaná zaslala svědkyni [REDAKCE] měly za následek vykázání poškozeného [REDAKCE] z místa bydliště a v důsledku toho se nemohl stýkat se svou nezletilou dcerou.

V případě skutku pod bodem 2. obžalovaná doznala, že předmětné SMS zprávy psala. SMS zprávy mají hrubý, urážlivý, výhrůžný charakter. Je mimo jakoukoli pochybnost, že tyto zprávy u poškozeného [REDAKCE] přivodily obavu o jeho zdraví a život. O tom, jak na něho zapůsobily předmětné zprávy, vypovídal sám poškozený a vypovídají o tom i lékařské zprávy psychiatra MUDr. Ladislava Hnídky, kterého byl poškozený nucen vyhledat. O změně v chování poškozeného v předmětném období vypovídali i jeho spolupracovníci, svědci [REDAKCE]. I z výpovědi nadřízeného [REDAKCE] bylo zjištěno, že v souvislosti s posuzovanou událostí byl poškozený nervóznější a sešlejší. Je mimo jakoukoli pochybnost, že obsah SMS zpráv, které obžalovaná poškozenému zasílala, doba, po kterou byly zprávy zasílány a jejich množství, měly na poškozeného negativní dopad a projevíly se jak v jeho osobním tak i pracovním životě.

Provedeným dokazováním bylo bezpečně zjištěno, že se obžalovaná dopustila i skutku pod bodem 3. napadeného rozsudku. Obžalovaná se k jednání částečně doznala a je usvědčována především výpověďmi poškozených, kromě poškozeného [REDAKCE] který zemřel 21.5.2013. Soud prvního stupně měl také k dispozici listinné důkazy, především

doklady o uložených pokutách. Obžalovaná jako strážník Městské policie si byla plně vědoma, že totožnost osob, kterým je pokuta ukládána, musí být bezpochyby prokázána a byla si vědoma, že pokuty budou vymáhány. Její obhajoba, že většinu osob, kterým pokuty ukládala, znala z doby svého působení z Prahy, nelze akceptovat. Obhajoba obžalované, že za udělené pokutové bloky nebyla nijak zvýhodňována odměnou, je zcela bezpředmětná. Pro posouzení viny obžalované není rozhodující, zda byla nadřízeným odměňována, či nikoli, byť z výpovědi svědka ██████████ zástupce ředitele Městské policie, bylo zjištěno, že při hodnocení strážníků byl zohledňován i počet přestupků, které strážníci řešili.

Jednání obžalované pod bodem 1. bylo správně právně kvalifikováno jako přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pod bodem 2. jako přečin nebezpečného pronásledování, podle § 354 odst. 1 písm. a), c), d) tr. zákoníku a pod bodem 3. jako přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Ani ve výroku o trestu neshledal krajský soud žádné pochybení. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, při úvahách o druhu a výši trestu hodnotil soud prvního stupně všechny okolnosti stanovené § 38 a 39 tr. zákoníku. Jako polehčující okolnost mohl soud prvního stupně vyhodnotit dosavadní bezúhonnost obžalované a její doznání. Na druhou stranu obžalované přitěžuje, že svým jednáním naplnila skutkovou podstatu tří trestných činů. Výchovní podmíněný trest odnětí svobody uložený v dolní polovině zákonné trestní sazby § 329 odst. 1 tr. zákoníku rozhodně nelze považovat za trest nepřiměřeně přísný. Výměra trestu odpovídá všem okolnostem případu, osobě obžalované i možností její nápravy. Zkušební doba v trvání 2,5 roku je rovněž přiměřená. Obžalovaná bude mít dostatek času prokázat, že chce nadále žít řádným životem. Zcela správně byl obžalované uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání u Obecní policie a jako příslušníka ozbrojených sil a bezpečnostních sborů. Obžalovaná se trestné činnosti dopustila v souvislosti s výkonem zaměstnání – strážníka u Obecní policie. Trest zákazu činnosti v trvání tři roky je trestem zcela odpovídajícím. Správně byl uložen i trest propadnutí věci dle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, týkající se mobilních telefonů, SIM karet, dokladů k SIM kartám a flash disků. Provedeným dokazováním bylo bezpečně zjištěno, že tyto věci používá obžalovaná k páčání projednávané trestné činnosti.

Soud prvního stupně také správně rozhodl ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu a § 229 odst. 2 tr. řádu ve vztahu k poškozenému ██████████. S jeho úvahami uvedenými na č.l. 25 napadeného rozsudku se krajský soud plně ztotožňuje. Pro stručnost lze na předmětnou pasáž odkázat. Soud prvního stupně se dopustil toliko formálního pochybení, pokud uvedl, že poškozenému se přiznává náhrada škody. Poškozený totiž uplatnil nárok na nemajetkovou újmu. Nemajetková újma byla do trestního řádu zavedena zákonem č. 181/2011 Sb. V souvislosti s touto změnou se poškození mohou nad rámec nároků na náhradu přímé škody způsobené pachatelem trestné činnosti v trestním řízení dovolávat i nároku na nemajetkovou újmu v penězích. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které vzniká jinde, než na majetku a konkrétně pak v osobní sféře poškozeného. Způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích je určován s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a okolnostem, za nichž k porušení práva došlo (§ 2894, § 2951 zák.č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku). Protože s výší přiznaného nároku na nemajetkovou újmu i s odkazáním poškozeného se zbytkem na řízení ve věcech občanskoprávních se krajský soud plně ztotožňuje, nebyl výrok o náhradě škody v důsledku toliko formálního pochybení měněn.

Odvolání obžalované nebylo shledáno v žádném směru důvodným a bylo proto podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 11. října 2016

Mgr. Jiří Malinovský v. r.
předseda senátu

Zpracovala:
JUDr. Zdeňka Mitošinková
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Droznová

**Zdeňka
Droznová**

Digitálně podepsal Zdeňka Droznová
DN: c=CZ, 2.5.4.97=NTRCZ-00215708, o=KRAJSKÝ
SOUD V ÚSTÍ NAD LABEM [IČ 00215708], ou=pobočka
Liberec, ou=00756, cn=Zdeňka Droznová,
sn=Droznová, givenName=Zdeňka,
serialNumber=P149877, title=protokolující úřednice
Datum: 2016.10.26 14:04:35 +02'00'